

DIECÉZNÍ ČASOPIS PRO KŘESŤANSKÉ SPOLEČENSTVÍ

Setkávání

5 květen
2013
ročník XXIII.

Mons. Pavel Posád se zdraví se Svatým otcem Františkem. Více o pouti katechetů najdete uvnitř čísla.

JAROSLAV SEIFERT: O RŮŽENCI

*Ty, již vzývají námořníci,
když stěžeň sražen do půli,
ty, která, ruku na petlici,
jdeš k těm, kteří již usnuli,
ty, krácející mořem věků,
spanilý obraz středověku
a zázrak narozený z pěn,
ty, v jejíž tváři malovali
tu, kterou sami milovali,
malující svůj sen,*

*ty, jejíž obraz na praporu
zástupy vede do boje,
ty tišitelko strašných sporů,
ochranitelko pokoje,
ty, před níž všechny krásné dámy
sklánějí hlavy s plerézami
a neváhají dojatě
klesnouti při svém hlubosklonu
a vlečku za půl milionu
umazati si na blátě,*

Pokračování na 3. straně.

Pouť katechetů v Roce víry do Říma a Assisi (1.-9. května 2013)

Pouť katechetů českobudějovické diecéze by se dala přirovnat k mozaice baziliky rozprostírající se od Benátek přes Řím, Rieti až k Assisi. Zde jsou tři kamínky z této nádherné mozaiky:

pátek 3. května - bazilika Svatého Kříže

Vcházíme do titulární baziliky našeho kardinála Miloslava Vlk. Modlíme se společně v kapli, kde jsou dřevo z Kristova kříže, tabulka s nápisem Ježíš Nazaretský král židovský v hebrejštině, řečtině a latině (vše psáno zprava doleva), hřeby, prst sv. Tomáše, který se dotkl Kristových ran - i my zde se svým způsobem dotýkáme... To vše, stejně jako zem z Golgoty, která je pod podlahou původní baziliky, sem nechala převézt z Jeruzaléma svatá Helena (matka císaře Konstantina, který dal v roce 313 křesťanům v Římské říši svobodu), aby přiblížila lidem Krista. Ve vedlejších prostorách věrná kopie Turínského plátna s jasně patrnými ranami po bičování a ukřižování. Hledíme na tvář toho, který nás miloval a miluje až k smrti...

sobota 4. května - bazilika sv. Klimenta

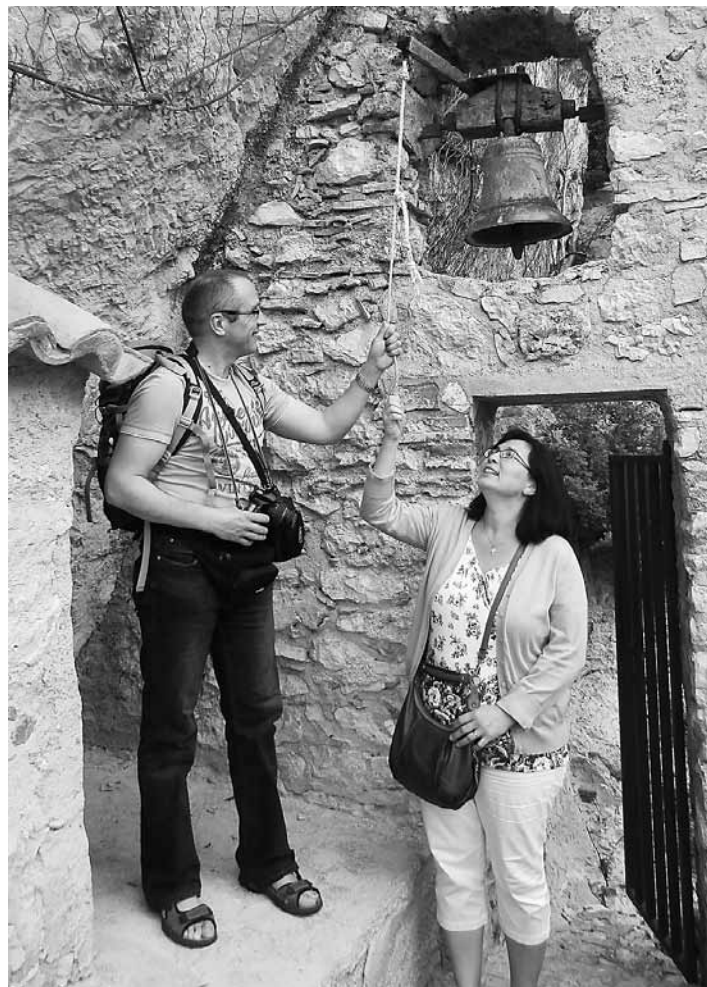
Slavíme společně mši sv. v přední starobylé části baziliky (česky s naším biskupem Pavlem Posádem, generálním vikářem Adolfem Pintířem, našimi 2 kněžími a 3 jáhny, kteří nás doprovázejí), kde oltář je nad hrobem sv. papeže Klimenta, jehož ostatky přinesli do Říma v roce 869 naši sv. Cyril a Metoděj; zpíváme Ejhle oltář.

Všichni spolu s biskupem a kněžími procházíme na závěr bohoslužby za zpěvu písně Bože, cos ráčil průvodem celou bazilikou a sestupujeme do podzemí k hrobu sv. Cyrila a zde shromáždění kolem jeho hrobu se společně modlíme. Cítíme, že skrze Krista jsme spojeni s těmi, kteří šli cestou víry před námi.

úterý 7. května - Rietské údolí

Klášter Greccio, kde sv. František nechal bratry vytvořit první živý betlém. Nahlížíme do jeho klášterní cely, kde na podlaze spal, procházíme refektářem, kde s bratry jedl, stojíme v kapli, kde se modlil.

Na druhé straně Rietského údolí vyjíždíme ke klášteru San Giacomo (svatého Jakuba) a odtud pěšky vystupujeme kamenitou cestou k místu s kaplí. Společně se modlíme tam, kde sv. František prožil ujištění, že mu Pán Ježíš odpustil všechny hříchy z mládí a on může v radosti hlásat jeho evangelium. V tomto kraji začal také František zdravit místní vesničany pozdravem: „Dobrý den, dobří lidé“. Při odchodu radostně

zvoníme na zvon zvonice. V mystickém tichu tohoto kraje v nás doznívá a nebo se hlouběji rozeznává to, co jsme prožili v předešlých dnech naší pouti. Deo gratias – Bohu díky a Ciao buona gente – Dobrý den, dobří lidé!

Katecheté Vojtěch a Šárka Šmídlovi

Poutníci před budovou Nepomucena. Foto O. Švecová.

OBSAH

Z BISKUPSKÝCH DIÁŘŮ	3
Šumavská vzpomínka na biskupa Josefa Hloucha	4
Klokotské vzpomínky na biskupa Hloucha	5
Mozaikové Boží hroby patří ke kostelním raritám	6
První soboty na Klokotech	6
Salesiáni pomáhají řešit situaci kolem MŠ	7
DIECÉZNÍ CHARITA INFORMUJE	
DCH pomáhá rodinám získat zpět kontrolu nad svým životem	8
21 let Diecézní charity	8
Pracovníci běloruské charity představili pomoc potřebným lidem	9
Navrhněte maskota DCH	9
DIECÉZNÍ KATECHETICKÉ STŘEDISKO	
Duchovní obnova katechetů	10
Dětské vikariátní poutě v roce 2013	11
Soutěžní odpoledne na rožmitálské farní zahradě	11
DIECÉZNÍ CENTRUM PRO RODINU	
A je tu ohlas z Velikonočního víkendového setkání rodin	12
DCR připravuje	12
DIECÉZNÍ CENTRUM MLÁDEŽE	
Sekce pro mládež u nás	13
Animátoři na Ktiši	14
RestartJunior	14
Animátoři v Nové Cerekvi	14
POŠTOVNÍ SCHRÁNKA	
Vzpomínka ministranta	15
Pouť do Dubí za biskupem Baxantem	15
Karmelitánské nakladatelství	17
PERSONALIA	17
Radio Proglas	18
Nakladatelství Paulinky	18

Příští číslo
vyjde 17. 6. 2013.
Uzávěrka je 7. 6. 2013.

Měsíčník AKTUALITY - SETKÁNÍ
Vydává z pověření českobudějovického biskupství
Sdružení sv. Jana Neumanna v Č. Budějovicích.
Poštovní adresa:
Kanovnická 10, 370 01 České Budějovice,
tel.: 380 420 334, e-mail: setkani@bcb.cz
Řídí redakční rada - zodpovídá Mons. Adolf Pintř
Výkonná redaktorka: Mgr. Petra Lísková
DTP: Mgr. Helena Machulová
Tisk: Protisk, České Budějovice
Evidenční číslo MK ČR E 6603
Cena 16 Kč a poštovné.
ISSN 1212-8074
Redakce si vyhrazuje právo na úpravu a krácení
rukopisů a nezodpovídá za obsah inzerce.

Pokračování z 1. strany obálky.

*ty, která nosíš bez oddechu
na skrání těžkou korunu
a v šatě ze zlatého plechu
přijímáš svaté u trůnu,
ty, jež se dělíš s vlaštovkami
kdes o kapličku pod horami,
u jejíchž vrátek kvete hloh,
kde bučí krávy z poloniny,
jako když slyšíš cherubíny
troubit na zlatý roh,*

*ty, prostá, jak bys byla naše,
těch, kteří jsou ti nejbližší,
a přišla právě ze salaše
s ovečkou, jež jde ze stříže,
ach, co je krásy v gestu měkkém,*

*tvé ruce voní sladkým mlékem
a len je na tvé přeslici,
ty, která zhrdáš všemi skvosty
a jenom fěrtůšek tvůj prostý
je samý kvítek po líci,*

*nit hebčí uviň v beznaději,
ať sladká růže šípková
nám nehořkne, když trháme ji
na stránkách svého domova!
Nezvykli jsme si na hedvábí,
však konopí, které krabí,
nás příliš drhne za živa.
A naše země révorodá
rodí jen slzy. Slaná voda
na tváři vrásky vyrývá.*

Z BISKUPSKÝCH DIÁŘŮ

21. 5.	(út)	České Budějovice , biskupství - Setkání vikářů, kněžská rada - <i>oba biskupové</i>
23.-24. 5.	(čt-pá)	Brusel - Mezinárodní konference Caritas Europa - <i>biskup Pavel</i>
24. 5.	(pá)	Praha, Břevnov - Te Deum (15.30 hod.) - <i>biskup Jiří</i>
25. 5.	(so)	Horní Pěna - Dětská pouť jindřichohradeckého vikariátu - <i>biskup Jiří</i>
		Křemešník - Mše sv. pro poutníky z Litoměřic (10 hod.) - <i>biskup Pavel</i>
26. 5.	(ne)	Křemešník - Slavnost Nejsvětější Trojice (10.30 hod.) - <i>biskup Jiří</i>
		Bohumilice - Pouť k Nejsv. Trojici (10.30 hod.) - <i>biskup Pavel</i>
28. 5.	(út)	České Budějovice , klášterní kostel - Kněžský den - <i>oba biskupové</i>
29. 5.	(st)	České Budějovice , biskupství - Přijímací řízení do semináře - <i>oba biskupové</i>
30. 5.	(čt)	České Budějovice , klášterní kostel - Slavnost Těla a Krve Páně (18 hod.) - <i>oba biskupové</i>
1. 6.	(so)	České Budějovice , katedrála sv. Mikuláše - Požehnání katedrály po rekonstrukci a posvěcení nového oltáře (10 hod.) - <i>oba biskupové</i>
2. 6.	(ne)	Rýmařov - Pouť Navštívení Panny Marie (10 hod.) - <i>biskup Pavel</i>
		České Budějovice , katedrála sv. Mikuláše - Adorace (17 hod.) - <i>biskup Jiří</i>
8. 6.	(so)	Bratislava - Kněžské a jáhenské svěcení - <i>biskup Jiří</i>
9. 6.	(ne)	České Budějovice , katedrála sv. Mikuláše - Ukončení „Roku biskupa Hloucha“ (9 hod.) - <i>oba biskupové</i>
10. 6.	(po)	Chyšky - Vikariátní konference - <i>biskup Jiří</i>
11. 6.	(út)	České Budějovice , biskupství - Postgraduál - <i>oba biskupové</i>
13. 6.	(čt)	Lomec - Fatimský den (17 hod.) - <i>biskup Pavel</i>
15. 6.	(so)	České Budějovice , katedrála sv. Mikuláše - Kněžské svěcení - <i>oba biskupové</i>
16. 6.	(ne)	Rudolfov - Pouť sv. Víta a žehnání zvonů (9.45 hod.) - <i>biskup Pavel</i>
		Nové Hradky - Břimování (9 hod.) - <i>biskup Jiří</i>

Údaje jsou podle stavu v době uzávěrky, případné změny nejsou vyloučeny.

-pa-

Šumavská vzpomínka na biskupa Josefa Hloucha

K 110. výročí narození a 40. výročí úmrtí devátého českobudějovického biskupa Mons. ThDr. Josefa Hloucha vyhlásila vloni českobudějovická diecéze Rok biskupa Josefa Hloucha, který potrvá do 9. června 2013.

Biskup Josef Hlouch (1902-1972) patří k významným osobnostem duchovního, náboženského a společenského života naší země ve 20. století, je připomínán jako mimořádný svědek víry. Rodák z Lipníku na Třebíčsku se v roce 1926 stal knězem a působil jako duchovní v řadě míst olomoucké diecéze. Na Cyrilometodějské teologické fakultě v Olomouci získal Josef Hlouch v roce 1934 doktorát teologie. Zde se pak intenzivně věnoval pedagogické činnosti jako docent a posléze řádný profesor. Bulou ze dne 26. června 1947 jej papež Pius XII. jmenoval biskupem a svěřil mu českobudějovickou diecézi, kde biskupský stolec byl dříve než sedm let neobsazený. S naší církví prožíval biskup Hlouch nejtěžší léta komunistické diktatury. Z pětadvacetiletého období episkopátu mohl ve své diecézi fakticky a oficiálně působit jen pouhých osm let. Po uchopení moci komunisty odmítl energický duchovní pastýř podrobit se likvidační proticírkevní politice státu, dokonce veřejně odsoudil režimní snahy oddělit domácí katolickou církev od Svatého stolce. Od roku 1950 až do roku 1968 byl Josef Hlouch za přísných podmínek komunisty internován jako „nepřátelský živel a osoba bránící zlepšení vztahů mezi státem a církví“. Po návratu do čela diecéze v červnu roku 1968 se biskup Josef Hlouch s obdivuhodným zápalem chopil obnovy správy diecéze. Přes podlomené zdraví znovu pilně cestoval po farnostech, účastnil se církevních slavností, poutí, pilně kázal, psal, uděloval svátost biřmování, hojně se setkával s lidmi a povzbuzoval je k vytrvalosti ve víře a větší aktivitě v náboženském životě. Dle svých možností pomáhal kněžím a jejich farnostem. Zasadil se o generální opravu českobudějovické katedrály jako duchovního centra diecéze a úpravu jejích vnitřních prostor podle liturgické reformy 2. vatikánského koncilu. Opětovný nástup totalitní moci po invazi vojsk Varšavské smlouvy se však nadlouho tragicky dotkl i života církve v naší zemi. Biskup Hlouch zemřel 10. června 1972, den po brutálním výsledku příslušníky StB za aktivní účasti tehdejšího krajského církevního tajemníka Drozdka. Svůj odkaz Josef Hlouch shrnul ve sbírce duchovních úvah *Minutěnka*, která se dočkala řady vydání. Z biskupovy závěti se lidem do mysli hluboce vryla věta: „Všechny vás v srdci na věčnost nesu...“

Přes neúprosný běh času se povědomí o biskupu Hlouchovi čitelně zapsalo do řady míst naší země. Je tomu tak především díky biskupovým četným pastoračním cestám, účastí na poutních slavnostech a biřmování. Zvlášť živá vzpomínka na českobudějovického biskupa Josefa Hloucha je dosud v Kašperských Horách, kde v červenci 1970 udělil svátost biřmování několika stovkám převážně mladých věřících z místa ale i z blízkého a vzdálenějšího okolí.

Biskup Josef Hlouch v Kašperských Horách 5. 7. 1970 před místní farou při vycházení liturgického průvodu (druhý zleva A. Pintíř, vpravo od biskupa P. Novák a P. Kohout) Foto J. Kopelent.

Uvítání biskupa Josefa Hloucha místním duchovním správcem P. Františkem Novákem ve vstupu do kostela sv. Markéty v Kašperských Horách před biřmováním 5. 7. 1970, foto J. Kopelent.

ho okolí. V podmínkách odlehleho šumavského kraje to byla církevní událost nepochybně velkého významu. Kašperskohorská farnost při ní dokázala, že vzdor své poloze v opomíjeném pohraničí a nepřízni poválečných let neskomírá, ale opravdu žije a jako místo s hlubokými poutními tradicemi má stále svou duchovní přitažlivost. K tehdejšímu nebyvalému úspěchu církevní slavnosti biřmování roku 1970 v Kašperských Horách přispělo stále ještě příznivé naladění společnosti, vyvolané reformním úsilím a nadějami roku 1968, oživení náboženského života, touha po svobodě... Mnohé, zejména mladé, inspirovala vzácná příležitost setkat se právě s biskupem, kterého lidé vnímali jako věrohodnou duchovní a morální autoritu. Velký dík za zdar kašperskohorského biřmování 1970 patří především tehdejšímu místnímu duchov-

nímu správci, obětavému a charismatickému P. Františku Novákovi i podpoře duchovních ze sousedních farností. Svátost biřmování a očekávané setkání s diecézním biskupem se staly na několik měsíců ústředním námětem jeho kázání i výuky náboženství. Se značným předstihem a pečlivě organizoval přípravu biřmovanců na faře i v kostele. Zcela výjimečnou atmosféru měl zejména týden bezprostředně před slavností, kdy za výpomoci duchovních ze Sušice a Vimperka se denně konaly bohatě navštívené mše svaté se vzýváním Ducha svatého a udělováním svátostí smíření a eucharistie. Zvlášť povzbudivě zapůsobil příklad místní osmnáctileté studentky Věry Frenzlové, která tenkrát v kruhu svých věřících přátel přijala svátost křtu. K mým nevšedním a nezapomenutelným zážitkům z doby příprav biskupské návštěvy

Biskup Josef Hlouch v Kašperských Horách 5. 7. 1970 před začátkem mše sv. s udílením svátosti biřmování (vpravo od biskupa dole P. R. Kohout, P. F. Novák, biskupský sekretář P. M. Vlk). Foto J. Kopelent.

v Kašperských Horách patří především krátké osobní setkání s otcem biskupem ke kterému došlo, když jsem doprovázel našeho patera na biskupství k jedné z konzultací k podrobnostem biřmování. P. Novák mne představil jako nadějněho studenta a zástupce mladých křesťanů z místa. Pan biskup se živě zajímal o dění v našich farnostech, zvlášť ho těšilo, že se k biřmování u nás hlásí tolik mladých lidí. Říkal, že dobře ví o těžkostech farností v pohraničí. Na důkaz své solidarity věnoval naší farnosti jedno starší, ale umělecky velice pěkně zpracované mešní roucho. Další, už praktické detaily se probíraly s velice vstřícným a pohotovým biskupským sekretářem – P. Miloslavem Vlkem (v letech 1991-2010 arcibiskup pražský, od roku 1994 kardinál).

Biřmování v Kašperských Horách se konalo o slavnosti sv. Cyrila a Metoděje v neděli 5. července. Vzhledem k tomu, že pan biskup byl už den předtím v rámci svých pastoračních cest kdesi nablízku, bylo dohodnuto, že do Kašperských Hor přijede už v sobotu v podvečer a přenocuje zde na faře. Byli jsme tenkrát velice hrdi na to, že se naše město alespoň nakrátko stalo rezidencí ctěného diecézního biskupa.

Slavnost biřmování roku 1970 svou mohutnou účastí věřících i zvědavců nepochybně předčila i slavné místní poutě Panny Marie Sněžné. Už o deváté nedělního rána vyšel z fary liturgický průvod s panem biskupem a početnou asistencí. Vedle malých i dospělých ministrantů a další asistence v něm byli například místní duchovní P. František Novák, vimperský děkan P. Rudolf Kohout, biskupský sekretář P. Miloslav Vlk ... a také mladík Adolf Pintůf ze Žihobce (*Mons.*, od roku 2008 generální vikář českobudějovické diecéze), tenkrát právě potěšený zprávou o svém přijetí ke studiu na Cyrilometodějské bohoslovecké fakultě v Litoměřicích. Nával lidí i průběh náročné pontifikální bohoslužby

s obřadem se dařilo úspěšně zvládat také díky organizační pomoci oblíbeného a zasloužilého křesťanského aktivisty pana Václava Podlahy ze Sušice. S mladistvým nadšením slavnost doprovázel v té době nedávno ustavený chrámový pěvecký kroužek z řad místní mládeže.

Otec biskup Josef Hlouch během bohoslužby několikrát oslovil přítomné věřící. S upřímnou naléhavostí je nabádal k vytrvalosti ve víře, nutnosti křesťanské výchovy v rodinách a opakovaně zdůrazňoval lásku k Bohu a bližnímu jako základní princip křesťanského života.

Pro nehynoucí duchovní dary, které tenkrát lidem do poutního místa uprostřed šumavských hor přinesl mimořádný svědek víry a biskup svaté pověsti Josef Hlouch, má vydařená slavnost biřmování v Kašperských Horách roku 1970 jistě význam nadčasový.

*PhDr. Vladimír Horpeniak,
Muzeum Šumavy Kašperské Hory*

Klokotské vzpomínky na pana biskupa Hloucha

Je známo, že pan biskup Hlouch měl vřelý vztah ke klokotskému poutnímu místu. Z jeho četných návštěv lze vzpomenout jeho pobyt u Panny Marie Klokotské jak před prvním nástupem do diecéze, tak i při návratu po internaci v roce 1968. Jedna z největších poutí v jeho přítomnosti byla v roce 1968. Na neděli 18. srpna na hlavní pouť přijelo mnoho poutníků. První zastávka pana biskupa byla na hranici města Táboru a Sezimova Ústí. Zde jej přivítal P. Žitný se zástupci farnosti - paní Berkovou, JUDr. Rajlichem a Ing. Lutovským. Naprosto zaplněné prostranství u klokotského kostela přivítalo pana biskupa, včetně zástupců města a baráčníků. V politicky uvolněném roce 1968 se mohlo konat po dlouhém období slavení Eucharistie u oltáře před tábořským vchodem, tedy prvně od roku 1952 mimo prostor kostela. Tehdy zazněla i básnička složená p. L. Šotkem st., který pak každoročně až do 90. let k uvítání biskupa, či později kapitulního vikáře, tyto básničky skládal. Vzpomínám si ještě i na jeden moment z této poutě. Pan biskup Hlouch měl rád lidový zpěv při poutích. Ředitel tábořského kůru p. Hart složil české ordinárium v duchu závěrů tehdy zaváděcího se II. vatikánského koncilu a toto ordinárium nacvičil s chrámovým sborem. Sbor byl při této bohoslužbě umístěn přímo v tábořském vchodu, kam bylo přeneseno i harmonium. Po první části Kyrie přišel sekretář pana biskupa P. Vlk s tím, že si pan biskup přeje, aby se dále pokračovalo lidovým zpěvem známé písně Ejhle oltář Hospodinův září. Bohoslužba tedy pokračovala za zpěvu této velehradské mešní písně a protáhla se až ke 12. hodině. Pan biskup se ještě pomodlil polední modlitbu „Anděl Páně“ a pak zanotoval jeho oblíbenou píseň „Aby nás Pán Bůh miloval“.

K úctě Panny Marie klokotské složil pan biskup Hlouch píseň „Dnes den slávy nevyslovné ó Maria pro tebe, andělů tě sbory nesou s tělem duší do nebe“, která se dodnes na Klokotech zpívá. Pan biskup Hlouch v roce 1971 zadal - i jako svůj osobní dar Panně Marii klokotské - mosazné antependium u hlavního oltáře. Jeho zhotovení v roce 1972 se však již nedočkal.

Ladislav Šotek

Mozaikové Boží hroby patří ke kostelním raritám

Označení „Boží hrob“ se užívá pro nejrůznější architektonická, malovaná či sošná vyobrazení místa, kde spočinul Kristus po svém ukřižování. V minulosti měla – a mnohde stále mají – své pevné místo v liturgii pašijového týdne. Prameny dokládají jejich rozšíření v 16. století, zvláště oblíbené byly v době baroka. Původně šlo především o napodobení architektury Ježíšova hrobu v Jeruzalémě. Během osvětských reforem císaře Josefa II. musely být v Čechách Boží hroby podobně jako betlémy z kostelů odstraněny. Po odeznění reformy si některé kostely v 19. století znovu pořizovaly hroby nové. Pozornost dodnes budí mozaikové Boží hroby od firmy Zbítěk, které vznikaly v druhé polovině 19. a na počátku 20. století.

Firma Zbítěk

Firmu založil Eduard Zbítěk v roce 1846. Sídlem této ruční manufaktury se stala dnešní obec Nové Sady (Neustift) u Olomouce. Po otci Eduardovi převzal roku 1885 vedení syn Emil. Vyráběné Boží hroby se těšily velké oblibě ve všech zemích rakouské monarchie. Stovky se jich dostávaly prostřednictvím železnice do celé katolické Evropy, některé dokonce i do zámoří. Základ Božích hrobů tvoří vlastní skalní hrob se sochou ležícího Kristova těla. Kolem něho se staví dřevěné kartony s vyskládanou skleněnou mozaikou. Kartony jsou široké pouze několik milimetrů a upevněné v dřevěných rámech. Sklička pocházejí z jablonecké výroby. Součástí hrobů je také svatostánek, v němž lze přechovávat Nejsvětější svátost vždy od velkopátečních obřadů až do sobotní slavnosti Vzkříšení. Nad svatostánek se vystavovala monsternice k sobotní adoraci; o svátku nedělního Božího hodu ji pak nahrazovala socha vzkříšeného Krista.

Podle některých odhadů vzniklo mezi roky 1846 a 1914, kdy výrobu přerušila první světová válka, kolem tisíce takových Božích hrobů. V Rakousku, Německu a České republice se jich dodnes dochovalo asi jen deset. Patří proto ke kostelním raritám. Výrobky firmy sice nebyly jedinečnými – šlo o zboží různé velikosti, které se vybíralo a objednávalo na základě katalogu, zákazníci si však mohli vyžádat drobné úpravy podle místních poměrů. Některé hroby doplňovaly květinové vázy, andělé a především postavy rytířů ve zbroji – strážci, které k hrobu nechal postavit Pilát. Původně se za skleněné dekorace zavěšovalo velké množství petrolejových lamp. Mistrovská díla olomouckého mistra tak fascinovala hrou mihotavých světél a barev. Jde o pozoruhodné propojení liturgie a prvků lidové zbožnosti.

Dochované exempláře

Německý badatel Willi Lang vypátral, že potomci firmy Zbítěk žijí dodnes v německém Stuttgartu. O loňských Velikonocích přijeli dokonce navštívit tři německé kostely – Zusammell u Augsburgu, Rommelsried a Iffeldorf, kde se skvostná díla jejich předků dochovala do současnosti. Největší z hrobů v Iffelfordu se svým provedením a datem vzniku 1895 řadí do stylu

Boží hrob v Doudlebech (foto Jan Šimánek)

rané secese. Více dochovaných Božích hrobů by se mělo nacházet v dnešním Rakousku. Webové stránky farností se v současnosti zmiňují o pěti. V jedné ze spolkových zemí, Tyrolsku, lze dodnes nalézt dva Boží hroby – jeden ve farnosti Stanzach, druhý v Pettnau. Byl i v Brixenu, ale zde se dochovaly pouze některé díly. Další hroby se zachovaly v Kettlasbrunnu v Dolním Rakousku a bazilice sv. Michala v Mondsee. Například na posledně jmenovaném místě Boží hrob upadl od padesátých let 20. století v zapomnění. Teprve v roce 2005 byl objeven na kostelní půdě při rekonstrukci střechy, zrestaurován a znovu postaven.

Kromě Rakouska a Německa by se známé hroby z mozaiky měly nacházet i v kostele sv. Mořice v Olomouci, ve Vatikánu a katedrále v Kartágu v dnešním severoafrickém státu Tunisu. V naší českobudějovické diecézi můžeme dodnes vidět zachovalé menší Boží hroby v kostele sv. Petra a Pavla v Kaplici a kostele sv. Zikmunda v Rapšachu; větší se nachází v kostele sv. Vincence v Doudlebech, o němž bych se rád jako místní farník zmínil podrobněji:

Doudlebský Boží hrob pořídil v roce 1883 doudlebský farář František Kuliš z peněz odkázaných jeho zemřelou sestrou Josefou Ku-

lišovou. K Božímu hrobu se vázala řada zvyků. Nedávno zesnulý pan Josef Paleček, který jako kostelník působil 47 let, pamatoval, jak ještě jeho děda František Chyňava během své kostelnické služby musel o Velikonocích stále dolévat do několika desítek lamp olej. Po zavedení elektřiny do kostela v roce 1940 se obsluha Božího hrobu v tomto směru zjednodušila. Neulehčila se však práce při jeho stavění. Letos trvala čtyřem mužům pod vedením pana Hadače a paní Burdové přes čtyři hodiny.

V minulosti klečeli u Božího hrobu před vystavenou svátostí po celou Bílou sobotu ministranti až do večerní slavnosti Vzkříšení. Průběžně pak k němu přicházeli další farníci. Třebaže v současnosti zbožnost místních v tomto směru opadla (nebo spíše vymřela stará generace), Boží hrob se staví v Doudlebech pořád. V letošním roce jej mohou návštěvníci v souvislosti s pořádáním Noci kostelů (24. 5. večer) obdivovat až do konce měsíce května.

Za případné informace o dalších Božích hrobech předem děkuje

Jan Šimánek, historik a kronikář obce Doudleby
(hsimanek@seznam.cz)

SLAVNOSTNÍ ZNOVUOTEVŘENÍ KATEDRÁLY SV. MIKULÁŠE
se uskuteční v sobotu 1. června 2013.

Eucharistická bohoslužba, při níž bude posvěcen nový obětní stůl, ambon a biskupská katedra, začne v 10 hodin.

Součástí slavnostního dne bude i „LITURGIE VEČERNÍCH CHVAL“ v 15 hod. za účasti místní kapituly a zástupců dalších kapitul z Čech a Moravy.

Salesiáni pomáhají řešit situaci kolem mateřských školek

Již čtvrtým rokem dochází do programu *Předškoláci* více jak 20 dětí ze sociálně vyloučené lokality českobudějovického sídliště Máj a Čtyři Dvory. Program, který probíhá dvakrát týdně v dopoledních hodinách v Kontaktním centru Maják u zastávky MHD Milady Horákové, pomáhá dětem se co nejlépe připravit na další předškolní nebo přímo školní vzdělávání. Paralelně s tímto programem mohou rodinní příslušníci využít i služby individuálního sociálního poradenství, které jim nabízejí sociální pracovníci Střediska.

Salesiánské středisko mládeže – dům dětí a mládeže České Budějovice se rozhodlo již v roce 2009 reagovat na vážnou situaci v oblasti předškolního vzdělávání. Kapacita v mateřských školách v Českých Budějovicích je dlouhodobě nedostačující a z pohledu rodičů je považována za neudržitelnou. Salesiánské středisko mládeže – dům dětí a mládeže České Budějovice provozuje od roku 2008 Komunitní centrum Maják poblíž zastávky MHD Milady Horákové na sídlišti Máj, tedy v těsné blízkosti vyloučených lokalit, což je pro práci s komunitou z daných lokalit naprosto vyhovující.

Jedním z mnoha programů, které se v tomto centru realizují je i **program *Předškoláci*, který je určen dětem ve věku 3-6 let.** Děti často pocházejí z málo podnětného prostředí, které jim nedovoluje osvojit si základní sociální dovednosti, znalost českého jazyka, základní společenské pravidla, ale projevuje se zde také absence kontaktu romského etnika s většinouovou společností atd. „*Program Předškoláci řeší problém nedostatečné školní přípravy romských dětí ze sociálně vyloučených lokalit, nedostatek míst v MŠ a taky nedůvěru rodičů v tato zařízení,*“ říká vedoucí programu Mgr. Lenka Kolářová a dodává: „*Naším cílem není suplovat MŠ, ale to, aby se děti řádně připravily na další vzdělávání, ať předškolní nebo přímo na první ročníky základní školy.*“

Pro děti jsou v Kontaktním centru Maják připraveny různé didaktické hry pro rozvoj jejich jemné motoriky, vzdělávání, udržení pozornosti, nechybí ani volná činnost vedoucí k individuálnímu rozvoji každého dítěte. Pedagogická pracovníce vždy monitoruje psychomotorický stav dítěte po celou dobu programu, a může tak reagovat na individuální potřebu každého dítěte. Pečlivě sestavený program vnímají pedagogové jako základní kámen jejich úspěchů. „*Naši odměnou je vždy zjištění, že dítě, které k nám před rokem nebo nějakým časem docházelo, nyní bez naší pomoci a bez problémů zvládá své školní povinnosti a učivo prvního stupně ZŠ,*“ dodává s patřičnou hrdostí Mgr. Lenka Kolářová.

Práce s předškolními dětmi má pro rodiny i vedlejší přínos. Rodiče si mohou díky tomuto programu osvojit návyk k pravidelnému doprovázení dětí do zařízení, které později může zlepšit jejich pravidelnou školní docházku nebo informovanost rodičů o obsahu předškolních dovedností dítěte a mnoho dalších. **Souběžně s programem *Předškoláci* probíhá v odděle-**

ných prostorách také individuální sociální práce. Rodinní příslušníci dětí, kteří navštěvují tento program, mají možnost využít služeb sociálního pracovníka Střediska, který je připraven jim pomoci při řešení různých životních problémů, jako např. dluhová problematika, nezaměstnanost aj. „*Pokud chceme pomoci dítěti, musíme řešit problémy celé rodiny. Pro nás je na prvním místě vždy dítě, ale pokud je v rodině nějaký problém, musíme pracovat s celou rodinou, jen tak je naše pomoc efektivní,*“ podotýká sociální pracovník Jan Horváth.

Salesiánské středisko mládeže – dům dětí a mládeže České Budějovice se na tento projekt dlouhodobě připravovalo. Na začátku realizace projektu stála intenzivní spolupráce s rodinami z vyloučené lokality sídliště Máj se záměrem získat si jejich důvěru, která je jedním z hlavních pilířů tohoto programu. Díky našim

partnerům, Statutárnímu městu České Budějovice a MŠMT, je tento program pro rodiny zcela zdarma, a jak dodává Mgr. Lenka Kolářová: „*Jedinou z podmínek přijetí dítěte je, že nenavštěvuje žádná jiná předškolní vzdělávací zařízení.*“

Kontaktní osoba: Mgr. Lenka Kolářová
Koordinátorka Otevřených klubů
Vedoucí programu Předškoláci
Tel: +420 733 741 553
E-mail: lenka.kolarova@sasmcb.cz

Bc. Ondřej Trojek, Public relations
SaSM – DDM ČB
Telefon: +420 385 341 877
IČ: 62537601
DIČ: CZ62537601
E-mail: sasmcb@sasmcb.cz
www.sasmcb.cz

Milí absolventi!
Srdečně vás všechny zveme na
DEN OTEVŘENÝCH DVEŘÍ,
který je připraven pro vás a vaše rodiny

**u příležitosti 20 let trvání
Církevní MŠ „U sv. Josefa“**
Na Sadech 19 v Českých Budějovicích

**v sobotu 8. června 2013
od 13.30 do 17.00**
Přijďte si prohlédnout současné prostory
školy, zavzpomínat nad fotkami, označit
své jméno v seznamu absolventů
či se znovu setkat se svými „spolužáky“!

V 15:00 zahraje divadélko LUK
pro malé i větší diváky
pohádku „O Budulínkovi“.

Na setkání s vámi se těší
současní i bývalí zaměstnanci CMŠ
a Školské sestry de Notre Dame.

**ŘÍMSKOKATOLICKÁ FARNOST
TRHOVÉ SVINY**

vás srdečně zve na

**KONCERT
hudebních modliteb**
(písní, žalmů a spirituálů)

v rámci poutě a slavnosti Nejsv. Trojice

hrají a zpívají
Manželé RADOVÍ & Markéta RADOVÁ
(znáte např. z TV NOE, rádia Proglas,
www.manzeleradovi.cz)

Neděle 26. května 2013 v 15 hod.
kostel Nejsvětější Trojice, Trhové Sviny

VSTUPNÉ DOBROVOLNÉ
(výtěžek bude určen na opravy kostela)

DIECÉZNÍ CHARITA INFORMUJE

Diecézní charita pomáhá ohroženým rodinám získat zpět kontrolu nad svým životem

Bydlí u babičky, protože maminka se o něj nemůže postarat. Další člen v domácnosti ale způsobí, že se dvoupokojový byt najednou zdá přeplněný. Žije v něm totiž nejenom babička s dědou, ale i teta se svými dvěma dětmi a nějaké to zvířectvo. Vztahy v rodině na takovém malém prostoru se samozřejmě začínají vyhrcovat, a tak spolu doma nikdo nemluví a o „teple domácího krbu“ se mluvit rozhodně nedá. Děti ve škole se mu smějí, protože přítomnost zvířat, o která se nikdo příliš nestará, způsobuje nepříjemný odér, který ho provází na každém kroku. Úkoly do školy nenosí, protože není, kdo by je s ním vypracoval. Past, ve které se ocitají desítky dětí. Nemůžou za to. Neumějí si samy pomoci. A proto vznikl projekt NA POMOC RODINĚ.

Pracovnice Poradny Eva. Foto I. Švecová

Cílem tohoto programu, který finančně podpořila Nadace Terezy Maxové dětem, je pomoc rodinám s nezletilými dětmi. Konkrétně těm, kde je ohroženo setrvání dětí, protože pro výchovu a vývoj dětí mají celkově nepříznivé podmínky. Dostat se do takové situace není vůbec těžké – na vině bývá třeba ztráta bydlení, dlouhodobá nezaměstnanost nebo to, že se rodina ocitne v dluhové pasti. NA POMOC RODINĚ se snaží o komplexní pomoc rodinám a dětem v takových situacích. Diecézní charita České Budějovice proto vytvořila jakýsi kruhový systém pomoci. Rodinám v podobných situacích pomáhají dvě charitní pracoviště – Poradna Eva a Dobrovolnické centrum.

Pomoc začíná vyhledáváním a oslovováním ohrožených rodin. Sociální pracovnice Poradny Eva se seznámí s rodinou, zjistí možné problémové situace nebo potřeby a nabídne setkávání v domácnosti klientů nebo v kanceláři Poradny Eva. Společně se pak věnují řešení konkrétních problémů. Rodiny mohou využít sociálního a právního poradenství, dostane se jim nabídky bezplatné právní konzultace a dluhového poradenství. Sociální pracovnice pomáhá dospělým z rodiny při hledání zaměstnání, udržení stálého bydlení, při vyřizování na úřadech a při zprostředkování další potřebné podpory – např. lékaře, psychologa, dalších sociálních služeb apod. Sociální pracovnice také spolupracují s Oddělením sociálně právní ochrany dětí Magistrátu města České Budějovice.

Na druhé straně pomoci pak stojí dobrovolníci, kteří se dětem snaží zprostředkovat zážitky a aktivity, které jim jejich rodina z důvodu

Výlet s dětmi do Prahy 2012. Foto V. Michalíková

aktuální situace, přes veškerou svou snahu, nemůže poskytnout. Tyto děti jsou totiž od útlého věku nuceny převzít odpovědnost za svůj život. Nemají stejné dětství ani možnosti jako ostatní jejich vrstevníci. Dobrovolníci jim tedy připomínají, že jsou důležité, že mají hodnotu samy o sobě. Dobrovolníci nenahrazují rodiče, jsou jen jakýmsi pomocníky, prostředníky v mezidobí, než se věci v rodině dají do pořádku. S dětmi se pravidelně setkávají a pomáhají jim s přípravou do školy, doprovází je na různé zájmové kroužky, společně chodí na procházky, jezdí s nimi na výlety (dětí se podívaly třeba do Prahy, do táboreské i hlubocké zoo a svezly se parním vlakem do Jindřichova Hradce, byly na letním táboře).

Díky pracovníkům a dobrovolníkům charity, díky obrovskému množství času a vůle, kterou dětem a rodinám věnují, nyní už můžeme říci, že je projekt úspěšný. Rodiče vidí své děti vracet se ze schůzek s dobrovolníky šťastné a plné elánu zkoušet nové věci a překonávat nesnáze, které jim jsou kladeny do cesty. I dospělí jsou

pak vstřícnější k sociálním pracovníkům charitní Poradny Eva, vůči nimž byli třeba ze začátku trochu nedůvěřiví. Každý, kdo je zapojený v tomto kruhu pomoci, přispívá k vytváření atmosféry vzájemné důvěry a respektu.

Projekt NA POMOC RODINĚ už běží celý rok. Během té doby se do něj zapojilo 20 rodin, ve kterých žije 61 dětí. 15 dobrovolníků dětem věnovalo přes 1 470 hodin svého volného času. O úspěchu hovoří i trochu smutné číslo 22 – tolik dětí zatím čeká na svého dobrovolníka, popřítavka po dobrovolnících do rodin je velká. První etapa projektu NA POMOC RODINĚ nyní končí. Těší nás, že projekt bude v letošním roce dále pokračovat, protože jsme na něj získali další finance. Naše pomoc nespočívá jen v řešení těch nejakutnějších problémů lidí v nouzi. Učíme rodiny žít a rozhodovat se tak, aby si dokázaly lépe poradit, kdyby se zase někdy ocitly v podobné situaci.

Tereza Gvozdíáková, Lucie Kolářová
a Věra Michalíková

KONTAKTY

*** pro oblast práce s rodinou a hlavně s dospělými:**

Bc. Lucie Kolářová, vedoucí Poradny Eva,
tel. 731 402 833, lucie.kolarova@charitacb.cz
Poradna Eva při Diecézní charitě Č. Budějovice,
Riegrova 51, České Budějovice
www.dchcb.cz

*** pro oblast dobrovolníků a jejich práce s dětmi z rodin:**

Mgr. Věra Michalíková, vedoucí Dobrovolnického centra, tel. 731 441 760, dobrovolnici@charitacb.cz
Dobrovolnické centrum při Diecézní charitě Č. Budějovice, Kanovnická 11, České Budějovice, www.dchcb.cz

21 let Diecézní charity

Vážení zaměstnanci, sponzoři, dobrovolníci, přátelé charity, uplynul 21. rok od vzniku Diecézní charity, rok, který znamenal další rozvoj naší diecéze, pomoci lidem potřebným, lidem v nouzi.

V Jindřichově Hradci jsme otevřeli nové projekty: Sociálně-aktivizační služby pro rodiny s dětmi a potřebnou Noclehárnu sv. Antonína pro muže. V Táboře vznikla Občanská poradna. Přibýlo lidí na ulici. Jen v Českých Budějovicích mluvíme o 1000 lidech, kteří nemají stálé nebo vyhovující bydlení, žijí na ulici. Městská charita ve spolupráci s DCH pro ně zajistila široké spektrum služeb, mj. teplou polévku po celý týden. Zde se podílely mimo Město České Bu-

Pokračování na 9. straně.

DIECÉZNÍ CHARITA INFORMUJE

Pokračování z 8. strany.

dějovice a charitní dobrovolníky též obě českobudějovické kongregace sester. Jim i oběma Charitám bych chtěla za dlouholetou pomoc lidem v nouzi upřímně poděkovat.

Dobře fungoval sklad humanitární pomoci potravin, celkem bylo vydáno 12,1 tun. Děkuji vedoucímu skladu panu Pflanzerovi, paní Novákové, paní Úlehlové Švecové za jejich službu v oblasti vedení skladu a distribuce.

Práce na charitě není možná bez dobrovolníků a sponzorů. Poděkovali jsme všem při Zahradní slavnosti a na koncertu v Jeremiášově síni. Konzervatoř České Budějovice dlouhá léta spolupracuje s Diecézní charitou. Pán Bůh zaplať za jejich pomoc.

Výnos Tříkrálové sbírky činil 3,85 mil Kč. Mohlo být proto podpořeno na 80 sociálních a charitativních projektů v diecézi. Díky Tříkrálové sbírce mohly přijet na ozdravný pobyt do jižních Čech děti z Běloruska, byly podpořeny projekty humanitární a rozvojové pomoci ve Rwandě, Zimbabwe, Bulharsku, Bělorusku. Celkem bylo vydáno 380 tis. Kč.

Na pozvání Diecézní charity v Mostaru jsme osobně viděli projekty v nově budované charitě, v Bosně, v zemi, která je postižená válečnými útrapami a má složitou budoucnost. Projekty pro děti předškolního věku, děti s postižením, utajené projekty pro oběti domácího násilí.

Zaměstnanci charity se zúčastňují průběžně dalšího vzdělávání dle zák. 108 a v rámci spolupráce i mezidiecézně. Dokladem toho je školení a setkání v Erlebachově boudě v Krkonoších (s plzeňskou diecézí) se zástupci Charity ČR a ČBK, na pozvání Arcidiecézní charity Praha. S otcem biskupem Pavlem Posádem jsme na jaře prožili jednodenní setkání v klášteře v Českých Budějovicích, na podzim načerpali v duchovní obnově na Svaté Hoře.

Jaké nové projekty se před námi rýsují? Noclehárna pro muže v Českém Krumlově, Táboře, Dům pro ženy v Jindřichově Hradci a udržení všech stávajících projektů.

Dovolte mi, abych poděkovala všem, kteří v charitním díle pomohli a pomáhají, též ředitelům farních, oblastních a městských charit, a poprosila o Boží požehnání pro potřebné a pomoc poskytující.

Mgr. Michaela Čermáková,
ředitelka Diecézní charity

Pracovníci běloruské charity představili pomoc potřebným dětem

Zhodnocení a vyúčtování projektů Děti ulice a Adoptce na dálku, to byl hlavní důvod návštěvy pracovníků Diecézní charity Pinsk z Běloruska na jihu Čech. Tyto projekty podporuje českobudějovická Diecézní charita také z Tříkrálové sbírky. „Oba sociální projekty byly naprosto v pořádku vyúčtovány. Peníze našich dárců a sponzorů jsou účelně vynaloženy pro potřebné děti,“ uvedl vedoucí humanitární a rozvojové pomoci DCH Roman Tlapák.

Důležité podle něj je, že peníze, které posílají čeští adoptivní rodiče běloruským dětem, nedostává přímo rodina dítěte. „My potřebné rodiny navštěvujeme, a ptáme se, co jejich děti potřebují. A z těchto peněz pak dětem kupujeme třeba potraviny, boty, oblečení, školní pomůcky, léky a další potřebné věci,“ upřesnila koordinátorka projektů pinské Diecézní charity Galina Gerus. Pracovníci pinské charity věnují výběru dětí do programu Adoptce na dálku velkou pozornost. Zařazovány do něj jsou děti ze sociálně slabých a často neúplných rodin. Důležité také je, že jsou vybírány pouze podle sociálních a žádných jiných kritérií. „Jsme sice zařízením katolické církve, ale pomáháme všem potřebným bez ohledu na náboženství. Čili naše služby využívají i pravoslavní (pravoslavná církev je v Bělorusku nejrozšířenější) lidé bez vyznání a další,“ objasnila Galina Gerus.

Ve dnech 17.-20. 4. 2013 uskutečnili pracovníci Diecézní charity Pinsk ve Vodňanech, Strakonici a Českých Budějovicích přednášky o životních podmínkách lidí v Bělorusku. Nemluvalo se o politice, protože se pracovníci obávají možných komplikací při návratu do vlasti. Tématem byl hlavně život dětí v rodinách, ve kterých je pouze samozivitel. Velkým problémem také je, pokud dítě vychovávají rodiče alkoholici, nebo prarodiče. Typickým jevem pro rodiny alkoholiků bývá nepřiměřené bití dětí.

Pinská charita těmto dětem nabízí centrum, kde se mohou ohřát, najíst se, udělat si úkoly a smysluplně trávit svůj čas. Mnoho dětí, zvláště z rodin alkoholiků, sem doslova utíká, protože už to doma nemohou vydržet. Proč je tolik rodin rozvrácených a proč je hodně alkoholi-

ků? Odpověď je velmi složitá. Především ještě stále doznívá černobylská jaderná katastrofa, mnoho obyvatel stále trpí nemocemi z ozáření, radioaktivní spad zamořil zemědělskou půdu, a tudíž potraviny jsou pořád částečně závadné. Další příčinou neutěšených rodinných poměrů je alkohol, který je v Bělorusku velice levný. Mnohdy je tvrdý alkohol (hlavně vodka) jen o málo dražší než základní potraviny (máslo, chléb atd.) Rodiče nemají peníze na rozvojové aktivity dítěte, za tamní mzdu nemohou uživit celou rodinu. Například v programu Adoptce na dálku je děvče, které žije pouze s matkou, jež byla donedávna bez práce, a rodinu museli živit dědeček s babičkou. Nyní již tato žena pracuje jako dojíčka za měsíční plat v přepočtu 2000 korun, přičemž ceny (s výjimkou již zmíněného alkoholu) jsou v Bělorusku srovnatelné s Českou republikou.

Sociální dávky jsou v Bělorusku státem přidělovány formou potravin, ale rodina na ně ztrácí nárok, pokud vycestuje do zahraničí, např. na Ukrajinu pro levné oblečení. Ani studium není levná záležitost, od střední školy musí někteří studenti platit, přitom prominentní děti mají vzdělání zadarmo. Životní situace v Bělorusku je těžká, obzvláště na venkově pak velice složitá, proto projekty, které českobudějovická Diecézní charita podporuje, jsou smysluplné. Každý mladý člověk, který bude v Bělorusku vzdělán, může napomoci změnit nedemokratický systém své země.

A jak hodnotí pobyt v jižních Čechách ředitel pinské Diecézní charity Pavel Chalavkin? „Odvážíme si pozitivní dojmy, poznali jsme tady spoustu dobrých lidí, kteří pomáhají druhým. Jsme rádi, že můžeme využít zkušenosti českobudějovické Diecézní charity u nás v Bělorusku,“ řekl.

Roman Tlapák,
vedoucí humanitární a rozvojové pomoci,
tel. 732 474 234, e-mail: tlapak@charitacb.cz

Tatjana Šeráková,
koordinátorka projektu Adoptce na dálku,
tel. 732 250 873,
e-mail: humanitarnipomoc@charitacb.cz

Navrhnete maskota Diecézní charity České Budějovice

Diecézní charita České Budějovice vyhlašuje veřejnou soutěž na téma „Návrh na charitní maskota Diecézní charity České Budějovice“. Zájemci mohou své návrhy (kresby) zasílat do 15. 6. 2013. Všechny návrhy, které budou splňovat pravidla soutěže, budou prezentovány na webových stránkách Diecézní charity Č. Budějovice. Autor/ka nejlepšího návrhu získá drobný dárek (tričko, hrnek a odznak – vše s logem Charity ČR).

PRAVIDLA SOUTĚŽE:

1. Soutěž je určena pro veřejnost, dobrovolníky

a klienty Diecézní charity České Budějovice.

2. Kresba se musí držet tématu „Návrh na charitního maskota DCH České Budějovice“.

3. Navrhovaný maskot by měla být stylizovaná postava člověka, která reprezentuje Diecézní charitu České Budějovice a má na sobě, např. na oblečení, logo Charity Česká republika.

4. Přihlášky:

a. Do soutěže budou přijaty pouze kresby o velikosti minimálně 21 x 29 cm (tzn. A4).

b. Každá kresba musí být na zadní straně označena jménem autora, kontaktní adresou, emailem

a telefonem na autora.

c. Jeden autor může do soutěže přihlásit maximálně 5 návrhů.

d. Kresbu/y přijímáme do 15. 6. 2013 na adrese: Diecézní charita ČB, Kanovnická 16, 370 01 České Budějovice. Obálku označte heslem „Charitní maskot“.

5. Vyhodnocení:

a. Nejlepší návrh vybere komise složená z charitních pracovníků a dvou externistů.

b. Výsledky soutěže budou vyhlášeny do 30. 6.

Pokračování na 10. straně.

DIECÉZNÍ KATECHETICKÉ STŘEDISKO

Duchovní obnova katechetů: Řím, 1.-9. 5. 2013

V Roce víry uspořádalo Diecézní katechetické středisko duchovní obnovu pro katechety v Benátkách - Římě - Assisi. Pouť doprovázel P. David Henzl a Jozef Gumenický, kteří připravili opravdu pestrý program, za což jim moc děkujeme. V pátek 3. 5. za námi přiletěli pan biskup Mons. Pavel Posád a pan generální vikář Mons. Adolf Pintíř.

Navštívili jsme mj. i všechna významná místa spojená s naší vlastí, jako hrob sv. Cyrila, hrob kardinála Berana, primiční chrám sv. Vojtěcha s jeho ostatky. Také hrob Jana z Jenštejna v chrámě sv. Praxedy a přilehlý klášter, ve kterém bydleli za svého římského pobytu sv. Cyril a Metoděj. Dále baziliku Santa Maria Maggiore, kde byla u oltáře Matky římského lidu schválena slovanská liturgie. Sestoupili jsme ke kořenům naší víry, posvěcené a vykoupěné krví mučedníků.

Děkujeme Diecéznímu katechetickému středisku za přípravu a realizaci této náročné, ale krásné a na duchovní zážitky obohacující pouti. L. L.

Pouť katechetů

Po dvaceti letech opět na pouti katechetů v Římě – krásné! Mnohé jsme viděli, prožili.... Děkuji za společenství nás poutníků a našim milým průvodcům, především P. Davidovi a jáhnovi Jožkovi, kteří se nám po celou dobu pobytu s láskou a trpělivostí věnovali.

Katechetka Lenka

Ze zájezdu do Itálie mi velmi výrazně utkvěly basiliky sv. Petra a Pavla, modlitba u hrobu sv. Cyrila nebo Poggio Bustone, místo v horách spojené s životem sv. Františka. Co ale považuji za absolutně nezapomenutelné, jsou události před mší se Svatým otcem Františkem. V neděli, kdy byla na programu, byla totiž pouť náboženských bratrstev do Říma. Na svatopetrské náměstí se tak kromě tradičního, již tak velmi početného zástupu poutníků, chtělo dostat dalších 50 000 lidí. Naše skupina přišla náměstíčko tvořené křižovatkou ulic Via delle Formice a Via Paolo VI., odkud byli poutníci vpouštěni

U baziliky sv. Pavla za hradbami. Foto O. Švecová

před baziliku sv. Petra, v osm hodin, tedy dvě hodiny před plánovaným začátkem bohoslužby. Na náměstíčku už čekal početný zástup nebo spíše dav, ze kterého bylo cítit pozoruhodné napětí. V místě, kde se zužoval prostor k bráně, se tlačili lidé ze všech stran a vzájemně na sebe křičeli, aby se nepředbíhali, všichni skálopevně přesvědčení, že tu byli první. Na člověka se tlačil dav ze všech stran, nebylo k hnutí, vzduchem se nesla nepříjemná slova, ostré lokty se snažily razit si cestu neproniknutelným zástupem. Děti plakaly, a nebyť příznivé teploty, která oproti sobotnímu odpolední spadla o deset stupňů, jistě by se našli lidé, kteří by omdlevali z horka a nevolnosti z davu lidí kolem sebe. Těžko vzpomínám, kdy jsem se naposled tolik styděl. Ve společenství lidí, kteří mají milovat své nepřátele, se takto chováme k bratrům ve víře? Neměli by křesťané milovat bližního, místo toho, aby se jej snažili předběhnout a ostřími svých loktů a jazyků se ujistit, že nebudou sami předběhnuti? Společenství lidí věřících v Boha, nejvyšší dobro a lásku, chovající se jako šílení fanoušci u vstupu na koncert legendární skupiny, kam pouštějí jen prvních 1000 příchozích. Málokdy jsem si připadal tak hloupě, tak po-

krytecky. Sedm dní poté, co jsme v evangeliu slyšeli: „Milujte se navzájem; jak jsem já miloval vás, tak se navzájem milujte vy. Podle toho všichni poznají, že jste moji učedníci.“ Modleme se za nás; za naši církev, za Boží lid. Je to potřeba. -pc-

Zaradoval jsem se, když mi řekli „Do domu Hospodina půjdeme!“

To bylo souznění se žalmem 122, když jsem se dověděla, že katecheté pojedou na pouť do Říma. A pak, večer 2. května po příjezdu, ještě pokračovalo na svatopetrském náměstí: Už stojí naše nohy v tvých branách...

Chci proto poděkovat všem, kteří nám tuto pouť zorganizovali, připravili poutní program, perfektně nás Římem prováděli, a to sice pevně, ale bez znervózňujících „povelů“. Ať už to byli P. David, jáhen Josef, Martina, nebo i paní Hendrychová. Můj dík patří i všem jáhnům, a otci Pavlovi, kteří s námi trpělivě autobusem cestovali. Všichni pak pohotově sloužili u oltáře a nám často žehnali.

O místech, která jsme navštívili, o slavení mší

Pokračování na další straně.

DIECÉZNÍ CHARITA INFORMUJE

Pokračování z 9. strany.

2013 na webu Diecézní charity České Budějovice

6. Prezentace návrhů:

a. Soutěžní kresby budou prezentovány na webových stránkách Diecézní charity České Budějovice.

b. Vítězný návrh bude používán pro účely méně formální prezentace Diecézní charity České Budějovice.

c. Přihlášením do soutěže autor návrhu souhlasí s jeho prezentací na webu Diecézní charity České Budějovice i v dalších materiálech Diecézní charity České Budějovice (výroční zpráva, web, Fa-

cebook, letáky apod.), a to bez nároku na honorář. d. Přihlášením do soutěže autor návrhu souhlasí se shromažďováním a užíváním osobních dat, které poskytne, Diecézní charitou České Budějovice.

7. Úplné znění Souhlasu se shromažďováním a užíváním osobních dat:

a. Souhlasím, aby Diecézní charita České Budějovice zpracovávala ve smyslu zákona č. 101/2000 Sb. o ochraně osobních údajů, o kterém jsem byl/a informován/a, mé osobní a citlivé údaje, a to pro účel evidence osob zúčastněných v projektu „Návrh na charitního maskota Diecézní charity České Budějovice“. Souhlasím s poskytnutím svých

osobních údajů v rozsahu potřebném pro spolupráci po dobu trvání soutěže a po dobu nejméně tří měsíce od jejího ukončení. Dále pak budou tyto údaje archivovány jen pro statistické účely. V databázi bude uvedeno mé jméno, příjmení, kontaktní adresa, kontakt na mě.

b. Souhlasím s použitím mého jména, příjmení a kresby návrhu charitního maskota ve výroční zprávě, na webových a facebookových stránkách Diecézní charity České Budějovice a ve zprávách pojednávajících o Diecézní charitě České Budějovice.

Za Diecézní charitu České Budějovice
Mgr. Michaela Čermáková, ředitelka

DIECÉZNÍ KATECHETICKÉ STŘEDISKO

svatých s našim otcem biskupem Pavlem, generálním vikářem, i Svatým otcem Františkem patrně napíšou ostatní. Já bych jen ráda zmínila pro mne nejdojemnější moment pouti – a to náš průvod po mši sv. v bazilice sv. Bartoloměje k hrobu sv. Cyrila, kde jsme prosili za náš národ.

Nejsilnější pro mne bylo slavení mše sv. nad hrobem svatého Petra, kde mohla naše víra čerpat upevnění právě od tohoto prvního apoštola Páně, a s ním říci: „*Pane, Ty víš, že Tě miluji!*“.

Katechetka Jana Mindlová

Pouť do Říma

Těžko se mi vyjadřuje, co jsme společně prožili na naší pouti. Především bych vyzdvihla pokoj, který jsem dostala do duše, a silný pocit přítomnosti Boží, jeho lásky. Děkuji, že jsem mohla jet. Jsem za to vděčná.

Bylo pár okamžiků, se kterými bych se ráda podělila. Nejprve uvedu radost z návštěvy všech největších bazilik a tím možnost získávat plnomocné odpustky. Dále vám popíši situaci, díky které naše celá pouť dostala nový, hlubší rozměr. Jedná se nedělní mši se Sv. otcem na náměstí sv. Petra. Cestou na tuto mši jsme pro-

Další texty a fotografie najdete na 2. a 3. straně obálky.

žili společnou bolest. Vstup na mši byl limitován kapacitou vstupních kontrolních turniketů. Přestože jsme vyrazili z místa ubytování včas, dostali jsme se do velkého davu, který se tlačil vpřed. V této tlačenci jsme byli 2 hodiny. Bylo to náročné a stálo nás to mnoho sil. Nicméně jsme to zvládli a prošli. Mše sv. byla ale pro nás odměnou. A že jsme se nedostali na slíbená místa, dešť, únava z dlouhého stání nás všechny velmi stmelila. Začali jsme být pozorní jeden k druhému a pomáhat si. Zažili jsme tak krásnou neděli a celý zbytek pouti byl tímto dnem posvěcen.

Bylo by toho mnoho. Na závěr ještě vyzdvihnou naši návštěvu v české koleji Nepomucenum. Je to velmi krásná budova s pěknou zahradou, místo studia a setkávání bohoslovců a kněží. Je to hluboké a promodlené místo s bolestnou historií z doby komunismu, kdy se bohoslovci zde studující nemohli vrátit domů. Velkým darem pro mě bylo novokněžské požehnání od P. Rad-

ka Tichého. Odvážím si očištěnou duši a posílenou chuť dál šířit světlo Krista do našeho světa.

Monika Vrhelová

Co vybrat z tak hezkých zážitků? Nejsilnější na mě zapůsobila mše sv. s otcem biskupem Pavlem Posádem ve svatopetrském chrámu poblíž hrobu kardinála Berana. Moc mě nadchlo jeho odevzdání do Božích rukou.

Pak bylo také velice překvapivé, když jsme se tři vydali na modlitbu růžence se Sv. otcem. Jelikož jsme neměli lístky, stáli jsme před kostelem. Po modlitbě vyšel ven - byl přímo před námi. Jásali jsme. Vlastně nás to nadšení provázelo celou poutí.

Viktorie Předitová

V pátek 28. června 2013

od 16 hodin

se koná

MŠE SVATÁ PRO DĚTI

**v kostele sv. Prokopa
v Českých Budějovicích.**

Dětské vikariátní poutě v roce 2013

Vikariát	Datum	Místo	Název
Tábor	27. 5.	Chýnov	„Správně vidíme jen srdcem“
Jindřichův Hradec	25. 5.	Horní Pěna	„S františkány do nebe!“
Strakonice	25. 5.	Štěkeň	Radost
Sušice-Nepomuk	8. 6.	Nalžovské Hory	„Po stopách Cyrila Metoděje“
Prachatice	11. 5.	Lenora - Horní Vltavice	„Radost a naděje pro každého“
České Budějovice			
město a venkov	8. 6.	Suché Vrbné - Dobrá Voda	„Putování s Cyrilem a Metodějem“
Písek	18. 5.	Mirovice	„Po stopách Cyrila a Metoděje“
Český Krumlov	25. 5.	Horní Pěna	„S františkány do nebe!“
Pelhřimov	18. 5.	Lukavec	„Radost a naděje pro každého“

SOUTĚŽNÍ ODPOLEDNE NA ROŽMITÁLSKÉ FARNÍ ZAHRADĚ

V pátek 26. 4. jsme připravili na rožmitálské farní zahradě soutěžní odpoledne pro děti. V rámci partnerství mezi farnostmi Rožmitál pod Třemšínem a Březnice, jelikož v obou farnostech učím náboženství a s P. Kuníkem, Mikešem a Hamplem je výborná vzájemná spolupráce. Na zahradě jsme vlani udělali svépomocí terénní úpravy, právě pro tyto účely, aby se zde mohly konat akce pro děti i dospělé, kteří se chtějí občas sejít u ohně, případně využít tyto venkovní prostory při větší farní slavnosti.

Ale zpět k dětskému odpolední. Já jsem si vzala na starosti soutěže a hry a moje pravá ruka, paní Ingrid Holanová, se věnovala maminkám, které dorazily hlavně s menšími dětmi. Dostaly kávu a mohly si spolu popovídat. Pán nám požehnal skvělým počasím, takže si to děti na jarní zahradě mohly opravdu užít.

Po vyčerpávajícím skotačení následovala mše

pro děti, kde nám zazpíval dětský sboreček při kostele sv. Ignáce v Březnici, pod vedením paní Petry Ottové. Mši sv. sloužili páni faráři J. Kuník a J. Mikeš.

Děti se zúčastnilo celkem 30. Březnice měla v účasti dvoutřetinovou převahu nad Rožmitálem.

Pěkným společným počinem, na který se těšíme (tentokrát zaměřeným na mládež), bude jistě pouť do kostelíka v Pročevilech v sobotu 9. 6. Ten máme obě farnosti na půli cesty. Zazní tam pop-rocková mše v podání rožmitálské scholy Třemšínská kvítka.

Na konci školního roku plánujeme udělat pro děti výpravou „bojovku“ v okolí Starého Rožmitálu, opět pro obě farnosti. Po ní to společným táborákem na naší farní zahradě všechno uzavřeme a pak už HURÁ NA PRÁZDNINY

Katechetka Helena Hochmutová

DIECÉZNÍ CENTRUM PRO RODINU

A je tu ohlas z Velikonočního víkendového setkání rodin

Díky doporučení přátel z farnosti jsme se přihlásili na víkend pro rodiny s dětmi v Nových Hradech, který pořádá Diecézní centrum pro rodinu českobudějovické diecéze. Víkend se konal 19.-21. 4. 2013 a nesl název Eucharistie jako „rodinná slavnost“. Máme 2,5 letého syna a na podobnou akci jsme vyrazili poprvé. Nevěděli jsme, co nás bude čekat, ale toužili jsme po společenství a po blízkosti Krista. Víkend předčil naše očekávání, byl to opravdu požehnaný a povzbuzující čas.

Program začal večer v krásných prostorách klášterní jídelny, ke stolu se s námi přišel přivítat P. Václav Vacek, který nás duchovně víkendem provázel. Po usnutí dětí jsme se sešli na první společné povídání o tom, co a jak doma slavíme a o našich rodinných rituálech. Sešlo se celkem 10 rodin a byla jsem velmi příjemně překvapena otevřeností a nenucenou rozpravou všech manželů. Už na první pohled byli sympatičtí a já k nim s obdivem vzhlížela, protože někteří měli s sebou 3 či 4 děti. V sobotu dopoledne byla na pořadu přednáška, kde P. Vacek mnohým z nás ukázal tak trochu jiný pohled na slavení eucharistie. Svým osobitým způsobem prokládaný humornými historkami nás vyburcoval k přemýšlení o podstatě Eucharistie, odkryl nám i pohled na židovské tradice a jejich slavení. Někdy to bylo konfrontační oproti náhledu, který mi byl dosud znám, ale jsem za to ráda, protože mě to přinutilo více přemýšlet. Děti byly mezitím v láskyplné péči místních sestřiček, hrály si ve zdejší třídičce plné hraček, vyráběly, zpívaly písně, poslouchaly příběh o ztracené ovečce a Ježíši jako dobrém pastýři. Následovala mše, kde jsme společně přijali Tělo a Krev Páně, kterou sloužil P. Vacek. Oslovilo mě, když vysvětloval, jak to chodilo při židovské hostině a co se za slovy Pána Ježíše při Poslední večeři také skrývalo. Napít vína z kalicha od pána domu dostával nejváženější host, a když Ježíš říká „vezměte a pijte z něho všichni“, dává najevo, že jsme pro něj my všichni nejváženější. Žasnu nad tím, co vše se v liturgii skrývá a jak nás Ježíš miluje.

Odpoledne přišel na řadu rodinný program. Vyšli jsme ven a hledali ústřížky, z nichž jsme složili fotku slavnostního stolování. Protože celé dopoledne pršelo, tak si dovedete představit, jak po 45 minutách dopadla naše obuv. Hlavně, že děti byly chvíli venku. Pak už jsme vevnitř ve 3 oddělených skupinkách společně tvořili a povídali. Měli jsme za úkol připravit dekorace na slavnostní stůl při nedělním obědě a ztvárnit scénku o hostině, kterou najdeme v Bibli. Skládali jsme slavnostní prostírání z ubrousků dle návodu, kde si hlavu lámali hlavně rodiče, vytvořili jsme svíčku z včelího vosku a navzájem ji odekorovali. Také jsme si zazpívali a trochu při přetahování lanem prověřili sílu svalů naší rodiny a to, jak držíme pohromadě. Večer jsme si vyměnili postřehy z toho, co nás během před-

nášky oslovilo, a na závěr jsme poseděli u společného stolu při sklence vína (tzv. agape). Měli jsme u sebe nejbližší dva manželské páry, se kterými jsme přátelsky diskutovali do pozdních nočních hodin, a pro nás s manželem to bylo povzbuzení do manželského i duchovního života.

V neděli jsme šli s dětmi na mši do místního kostela, pak jsme zahráli biblické scénky a podělili se o společné zážitky a před obědem nastal čas na zhodnocení víkendu.

Rozhodně nelitujeme, že jsme jeli. Poznali jsme úžasnou partu lidí, kde uprostřed nás byl milující Bůh. Děkujeme manželům Poláčkovým za krásné připravený program, sestřičkám za zázemí a ostatním rodinám za inspiraci, kterou si neseme do vlastní rodiny. Bohu díky, že takový víkend pro rodiny s dětmi existuje, a doporučujeme všem!

Petra Melcherová

DCR připravuje...

*** Kdo z rodin ještě přemýšlí, jak dobře strávit volné letní dny, tomu je určena nabídka DCR, které připravuje pobyt pro rodiny s dětmi v termínu 18.-24. 8. 2013 na hospodářském dvoře v Bohuslavicích.** Bohuslavice leží v krásném kraji Vysočiny, poblíž Nové Říše a Telče, v blízkosti je rybník vhodný ke koupání, areál má velice pěkné ubytování i další vybavenost (chov koní s možností projížděk, trampolína, místní pálenice apod.) Počítáme s výpravami do okolí - možná návštěva kláštera v Nové Říši, zámku v Telči, keramické dílny, kde si lze namalovat svůj originální hrneček. **Duchovně bude akci doprovázet P. Michal Špilar z Kostelního Vydří.**

Pokračování na 13. straně.

DIECÉZNÍ CENTRUM PRO RODINU

Pokračování z 12. strany.

Celodenní stravování je zajištěné. Další informace jsou na www.dcr.bcb.cz

Dostali jsme dotaci na dětský program od Magistrátu města České Budějovice, ubytování pro dítě do 2 let zdarma, starší 250 Kč/týden, příspěvek bude využit pro dětský program a vstupné nebo půjčovné. V případě dotazů nás kontaktujte na tel. 731 402 981.

Podrobnější informace a možnost přihlášení <http://www.dcr.bcb.cz/udalosti/Dovolena-nahospodarskem-dvore.html>

* Diecézní centrum pro rodinu, Diecézní centrum mládeže a Diecézní katechetické středisko při Biskupství českobudějovickém ve spolupráci s odborem sociálních věcí Magistrátu města České Budějovice vás zvou na výstavu

Pro každého v rodině

6.-20. června 2013 v Radniční výstavní síni Magistrátu města České Budějovice

(Otevřeno: po, st 9-17; út, čt, pá 9-16; so 9-13) DOPROVODNÝ PROGRAM:

8. 6. (9-13 hod.) - **Workshop pro děti „Krása motýlí“** (M. Fürstová, O. Švecová)

10. 6. (14-16.30) - **Workshop pro děti „Holubičky“** (Simona Šimková)

12. 6. (16.30) - **Koncert souboru „Cantus firmus“**, radniční dvůr Magistrátu města České Budějovice

14. 6. (14-16.30) - **Workshop pro děti „Veselé kolíčky“** (Eva Kutíšová)

18. 6. (19.30) - **„Rodina očima mladých umělců“ - projekce filmů studentů a absolventů**

FAMU s rodinnou tematikou a diskuzí s tvůrci, Horká vana, Česká 7, České Budějovice.

Součástí výstavy jsou výtvarné práce dětí z Církevní základní školy na Rudolfové ul. v Českých Budějovicích.

Výstava se koná pod záštitou prorektorky Jihočeské univerzity Doc. RNDr. Hany Čížkové, CSc.

K výstavě Pro každého v rodině

Proč právě pastorační centra pořádají výstavu „Pro každého v rodině“? Diecézní centrum pro rodinu bylo sice hlavním iniciátorem výstavy právě proto, že ve své současné podobě se pomalu blíží ke konci pátého roku svého působení, ale své místo v pastorační práci pro rodinu mají Diecézní centrum mládeže a Diecézní katechetické středisko.

Když se řekne rodina, vycházíme z pohledu Božího stvoření, z klasického vzorce soužití muže

a ženy s dětmi. Patří do ní nejmladší, mladí, dospělí, lidé zralého věku, staří i nejstarší – zkrátka celá populace. Každý z rodiny vyšel, ať už je byla konkrétní charakteristika jakákoli. Rodinu jako takovou dnes těžko vědci definují, lámou si hlavy, co rodina ještě je a co už za rodinu považovat nemohou, vytvořili mnoho vymezení tohoto pojmu. Rodina je v současné době ohroženým druhem tím, jak je často vnímána dnešní společností, proto jí chceme být nablízku. Chceme tedy výstavou upozornit na činnost pastoračních středisek, která se o rodinu a její jednotlivé členy starají v různých vývojových etapách, v jejích radostech a strastech.

Možná se někomu mohou zdát pastorační centra jako úřady, které pro biskupství pracují v administrativě, ale právě výstava chce nabídnout nejširší veřejnosti celou škálu jejich činností právě s důrazem na kontakt s lidmi a službu pro ně a to bez výběru.

Aby si každý mohl opravdu vybrat a akce nebyla jen informativní, ale i místem setkání, zorganizovali jsme k ní i doprovodný kulturní program – tvoření s dětmi, koncert souboru Cantus firmus (jeho členskou základnou jsou ostatně dvě hudebně nadané rodiny) a dále projekci filmů studentů FAMU s rodinnou tematikou, po níž bude následovat diskuse. Vždyť lidem je třeba naslouchat a společně otevírat touhy a potřeby jednotlivce i rodin celkově.

Každý má v rodině své místo, je pro něj základem jistoty tam, kde je rodina funkční. K její funkčnosti chce pastorační činnost středisek přispět, nabízet křesťanské hodnoty a pomáhat hledat naplnění třeba skryté touhy člověka po lásce, bezpečí a potvrzení sebe sama. -dcr-

DIECÉZNÍ CENTRUM MLÁDEŽE

Sekce pro mládež u nás

Ve dnech 10.-11. dubna 2013 proběhlo v Českých Budějovicích a v Ktiši setkání pracovníků pověřených péčí o mládež v diecézích ČR, kteří tvoří tzv. Sekci pro mládež České biskupské konference (ČBK). Mezi účastníky nechyběli zástupci občanských sdružení pracujících s mládeží na křesťanských principech a komunitního webu signal.cz či rádia Proglas.

Ve středu začalo jednání na Biskupství v Českých Budějovicích. Kromě obvyklé výměny zkušeností a inspirací z práce s mládeží bylo na programu upřesnění informací o Světových dnech mládeže v Rio de Janeiro v červenci 2013.

Významný prostor byl věnován vymezení základních rysů Celostátního setkání animátorů v roce 2014. Bude určeno mladým lidem, kteří vedou skupiny dětí a mládeže. Cílem bude prohloubit znalosti a získat nové podněty pro tuto činnost. Setkání bylo zářmováno společnou modlitbou a nechybělo ani slavení eucharistie, které předsedal biskup Pavel Posád, delegát ČBK pro mládež.

Večer se všichni přesunuli do prostor Diecézního centra života mládeže (DCŽM) v Ktiši,

kde jednání pokračovalo i ve čtvrtek 11. dubna. Po bohoslužbě následovala další témata: Konference o mládeži, informace o Dnech důvěry v Praze a dalších připravovaných aktivitách. Toto zasedání, které se odehrává na různých místech ČR každé dva měsíce, hostila naše diecéze po roce a půl.

Roman Dvořák

PŘIPRAVUJEME

V termínu **13.-18. 8.** proběhnou na Ktiši **exercicie pro vysokoškoláky a „cetitely“**, které povede P. Roman Dvořák. Bližší informace budou zveřejněny na webu dcm.bcb.cz.

DIECÉZNÍ CENTRUM MLÁDEŽE

Animátoři na Ktiši

O víkendu 19.-21. dubna se na Ktiši uskutečnilo další, již 4. setkání animátorů. V pátek nás uvítali týmáci z Ktiše společně s Vendy a Jožkou, který měl později přednášku na téma vyznání víry. Zazněla zde spousta zajímavých myšlenek, například: „Nemůžeš brát Boha za otce, když nebereš církev za matku.“ Jako další program si pro nás připravili „šnečí“ hru a na závěr večera modlitbu v kapli.

V sobotu jsme zahájili den modlitbou chval. Po snídani na nás čekal další přednášející, David Henzl, kaplan pro mládež vikariátu Jindřichův Hradec. Přednáška s názvem *Exodus, Desatero, hřích a svědomí*, kterou jsme měli jak v dopoledním, tak i odpoledním bloku, nás velice zaujala. Nejenže jsme si zopakovali Exodus, ale zkusili jsme si napsat i Mezuzu.

Jako další program byla na řadě hra – Ubongo, při které jsme museli dost přemýšlet, ale i tak nás velice bavila. Po hře už jsme si každý našli své místo v klubovně a začali se dívat na film s názvem *Gran Torino*; myslím, že můžeme mluvit za všechny, když řekneme, že výběr filmu byl skvělý. Dále už následovala večere a po ní večerní modlitba za životní cestu.

Po náročném dni jsme se všichni těšili do postele, ale čekalo nás překvapení v podobě ve-

černí hry. Tak jsme si vzali baterky a vyrazili do noční krajiny Ktiše, kde jsme chodili po stanovištích a zodpovídali otázky. Ne vždy to bylo úplně jednoduché, ale i tak jsme všichni dorazili zpět na faru, kde nás čekala hostina.

Nedělní ráno jsme započali bohoslužbou, dále následovala snídaně, reflexe, úklid fary, oběd a odjezd domů. Celý víkend se nám velice líbil a těšíme se na další setkání.

Mája a Janča Capůrkovy

RESTARTJunior

Historicky první RESTARTJunior se uskutečnil o víkendu 19.-21. 4. v krásném prostředí na faře v Nové Cerekvi. Název RESTART vyjadřuje obnovení nebo nové nakopnutí (nejen) v duchovním životě a je ohlédnutím za prázdninovým táborem ENTERJunior, který probíhal minulé léto na Ktiši. Kromě účastníků ve věku 13-15 let přijelo několik členů přípravného týmu včetně zástupců entrovské kapelky, která nás těšila krásnou hudbou. Dorazily také animátorky a animátoři z pelhřimovského vikariátu a vydatně pomáhali s programem.

Společně jsme prožili pestrý víkend – aktivity, katecheze, modlitby, skupinky a divadelní scénky. Intenzivním zážitkem pro mnohé byla odpolední hra v terénu, ze které se část vrátila mokrá a téměř všichni s jogurtem až za ušima. Bylo nám spolu dobře a už se moc těšíme, že se s většinou v létě setkáme na druhém ročníku ENTERJunior.

Jarka Kubešová

Animátoři v Nové Cerekvi

O víkendu 5.-7. 4. 2013 proběhlo již osmé setkání animátorské mládeže pod vedením Honzy Lišky, P. Romana Dvořáka a P. Vojty Vágai. Hlavní téma víkendu bylo duchovní povolání.

Všichni jsme se setkali a víkend zahájili společnou večeří v pátek večer na faře v Nové Cerekvi. Poté následovala přednáška P. Romana Dvořáka o sektách. Krásný večer jsme zakončili modlitbou a po dlouhém povídání konečně zalezli do spacáků a uložili se ke spánku s očekáváním, co přinese zítřek.

V sobotu po ranní modlitbě a výborné snídani k nám přijela pracovnice Diecézního katechetického střediska a povídala nám o katechezi dětí a mládeže. Po obědě a krátkém odpočinku jsme si taky něco zahráli. Byla to běhací hra na principu posílání SMS. Bylo to sice náročné v našich podmínkách, ale užili jsme si spoustu legrace a srandy. Navečer jsme se všichni účastnili mše svaté, kterou vedl P. Vojta Vágai. Po večeři bylo povídání o povolání S. Vincenty Kořínkové. Nakonec přidala ještě svědectví o tom, jak ji Bůh povolal do řeholního stavu. Sobotu jsme zakončili krásnou adorací v kostele.

Celý víkend končil v neděli po mši svaté, kdy jsme se ještě sešli na krátkou závěrečnou modlitbu s požehnáním a fotkou nakonec. Poté jsme se již všichni rozjeli do svých domovů.

Monika Mimrová

POŠTOVNÍ SCHRÁNKA

Vzpomínka ministranta

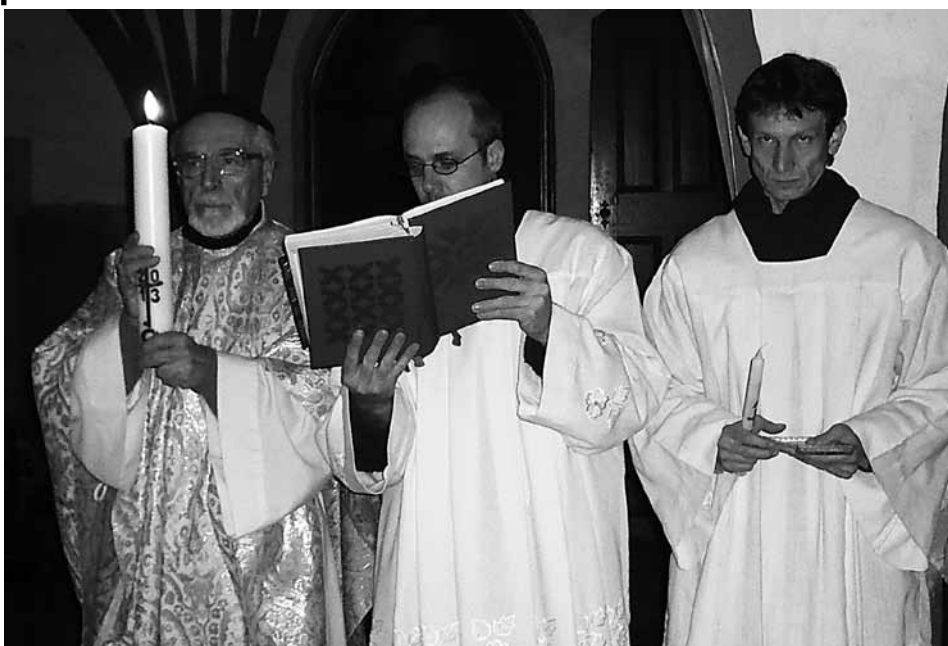
V minulém čísle Setkání jsme si v článku „Květná neděle“ připomněli, „jak ten čas neuprosně letí“ se vzpomínkou na slavný vjezd Ježíše do Jeruzaléma. Nikoho z nás již nepřekvapí, že pro liturgii je používána barva červená. Svěho času - a je tomu opravdu hodně dávno - se používala barva fialová (jako celou dobu předpostní, od neděle zvané Devítník), neb bohoslužba vyjadřovala zároveň radost i smutek. Prozradím dopředu - psal se rok 1952.

Při pondělní bohoslužbě po Květné neděli se v chrámu uctíval sloup, k němuž byl Spasitel za svého bičování přivázán a tři trny z jeho koruny. V úterý se četla nebo zpívala „Zpráva o umučení Páně“ podobně jako o Květné neděli. Středa Svátého týdne byla věnována smutné vzpomínce na černé plány židů k zabíjení Spasitelově a na zrazení Jidášovo (Židi nevěrní, jako psi černí...). V každý den barva fialová.

Zelený čtvrtek. I v tento den liturgie připomínala pláč i radost celé Církve. Kněz v bílém ornátu, radostné Gloria, při kterém odletěly zvony do Říma. I tehdy se v biskupských chrámech svítily oleje. Nezapomínejme ani na obřad mytí nohou. My ale honem utíkali od oltáře do školy na vyučování, které končilo již v poledne a začala první štače rachtání. A tím nám vlastně začaly Velikonoce (tehdy ale jen Velikonoce).

Velikonoční třídní - triduum si již můžeme připomenout podle vlastních prožitků a případně textů, které nám tak precizně připravil pan docent P. Karel Flossmann (Liturgický rok). Vrchol celého církevního roku. O Zeleném čtvrtku připomínka ustanovení Nejsvětější svátosti. Velký pátek - den usebrání a smutku, památka umučení Páně. Ten spolu s Bílou sobotou tvoří tzv. neliturgické dny, poněvadž se v nich nekoná nejpodstatnější liturgický úkon, neslaví se eucharistie. Dodejme, že v době, kterou jsem připomněl, se uvádělo Veliký pátek. Barva pro bohoslužbu byla černá. Obřad uctívání Kříže povstal v Jeruzalémě. Když byl nalezen pravý Kříž svatou Helenou, byl každý rok vystaven k uctění věřícími. Odtud se zvyk rozšířil po celé Církvi... „Ejhle, dřevo Kříže, na němž Spása světa pňela!.. Pojďme, klanějme se!“

Bílá sobota. Bohoslužba se za starých dob konávala pozdě večer a trvala přes půlnoc. Název pochází od toho, že novokřtenci byli oblékáni v bílá roucha na znamení čistoty duše, které dosáhli spásou koupelí křestní. Původně se ani nesloužila mše sv. a církev rozjímala nad mrtvým tělem svého Vykupitele. První vzkříšení slaví se symbolicky svěcením ohně a velikonoční svíce-paškálu. Dříve se oheň před kostelem zapaloval vykřesáním jisker z kamene a kněz oblékal fialové roucha. Dnes používáme pohodlnější metodu. Od nového ohně se nasvítí velikonoční svíce, do které se vryjví kadidlová zrna... Kristus včera i dnes, začátek i konec, alfa i omega... Ať slavné Kristovo vzkříšení naši tmu ve světlo promění... Do tmy kostela je vnášeno nové světlo (odkládala se fialová barva a oblékala bílá)... „Lumen Christi

- *světlo Kristovo! Deo gratia - Bohu díky.*“ (3x) Postupně se zapalovala trojramenná svíce, která značí Nejsvětější Trojici. Od té se pak zapaloval paškál... *Zajásajte již, zástupy andělů v nebi!...* (Velikonoční chvalozpěv). Následuje bohoslužba slova, po posledním čtení (prorocství) „*Sláva na výsostech Bohu*“ s návratem zvonů. - Křestní bohoslužba, svěcení vody, obnova křestního vyznání, bohoslužba eucharistická. Protože svěcení ohně a vnášení nového světla jsou zásadními atributy velikonočního vzkříšení, připomeňme si, kde je jejich začátek. SVĚTLO - „*Budiž světlo. A bylo světlo*“ (Gn 1). „*Zem egyptská po tři dny zahalená tmou. Ale všichni Izraelci měli ve svých obydlích světlo*“ (Ex 10).

OHEŇ - „*Kain a Abel obětovali Hospodinu dar z plodin země*“ (Gn 4). Pravda, v Písmu sv. není žádná zmínka o ohni, ale bývalo to součástí výuky náboženství. „*Boží hora Choréb, kde se Hospodin ukázal Mojžíšovi v ohni uprostřed trnitého keře*“ (Ex 3). „*Maso upečené na ohni*“ (Ex 12). „*Každodenní zápalná oběť*“ (Ex 29). Jistě bychom mohli najít i mnohá další místa v Písmu. Podstatná pro nás však je připomínka, že pondělní pomlázka naše Velikonoce zdaleka nekončí. Přineseným světlem by nás měly provázet nejméně do slavnosti seslání Ducha sv. (po sedmé neděli velikonoční). Vždyť i my jsme součástí slavného vzkříšení.

František Růžička, Č. Budějovice
(Příspěvek byl redakčně zkrácen.)

Pouť do Dubí za otcem biskupem Janem Baxantem

Ve středu 8. května už v pět ráno vyjel autobus poutníků z Milevska a okolí na cestu až do podhůří Krušných hor. Duchovní doprovod poskytoval P. Jakub Berka a jáhen Augustin Jarolímek. Organizačně vše zajišťoval Jan Neužil, rychlík u sv. Bartoloměje v Milevska. Cesta rychle ubíhala s modlitbou i mariánskými písničkami. Cílem naší cesty bylo Dubí, kostel Neposkvrněného početí Panny Marie. Tato bazilika ve stylu benátské gotiky působí i díky stavebním materiálům (mramor) v krajíně Podkrušnohoří velmi exoticky. Jelikož jsme zde byli brzy, stihli jsme navštívit ještě poutní místo Bohosudov. Jeho dominantou je barokní bazilika Panny Marie Sedmibolestné, obkroužená ambitem se sedmi kaplemi, novou rezidencí a školní budovou. Vnitřní zařízení s krásným baldachýnovým oltářem a nádhernou kazatelnou pochází z 1. pol. 18. stol. Skvělou akustiku chrámu si vyzkoušely zpěvačky milevského kúrového sboru, jejichž hlasy a písně nám ještě několikrát ten den zpřijemnil čas.

Pak už jsme se vrátili do Dubí na mši sv., kte-

rou sloužil otec biskup Jan Baxant. Splynuli jsme s množstvím poutníků z Čech i z Moravy, kteří připutovali 10 autobusy. Otec biskup byl velice spontánní a milý. Organizaci zaštiťoval místní farář P. Patrik Maturkanič. Po bohoslužbě se všichni přítomní přemístili do Novosedlice na farní zahradu, kde bylo připraveno bohaté občerstvení. Stoly, lavice, káva, čaj, voda, klobásy, koláče, bábovky, řezy... bylo to skutečně úžasné. Mraky se honily po obloze, ale nad námi drželo nebe ochrannou ruku, ani kapka nespada. Pět set lidí by se hned tak nikam neschovalo. Došlo i na lidové písničky s harmonikářem. Po výtečném občerstvení jsme přešli do cisterciáckého kláštera Osek z 12. století. Prohlédli jsme si trojlodní baziliku (barokní přestavba), kapitulní síň, křížovou chodbu, presbytář i refektář.

Zpáteční cestu nám vyprávěním o své návštěvě Mexika zpřijemnil P. Jakub. Krátce po 21. hod. jsme šťastně dojeli domů, duchovně posíleni a s vědomím, že ta dlouhá cesta za to stála.

Alena Růžičková

POŠTOVNÍ SCHRÁNKA

Co se děje na Klokotech?

Česká křesťanská akademie: Jsme nejbezbožnější národ Evropy?

Ve středu v oktávu velikonočním byla v Emauzích na Klokotech přednáška s názvem Jsme nejbezbožnější národ Evropy? Náboženská situace v ČR na základě aktuálních sociologických výzkumů. Přednášel tábořský rodák ThLic. Petr Štica, Th.D., pedagog na Katolické teologické fakultě UK v Praze, který v současné době studuje v Erfurtu. Přiblížil nám data z různých průzkumů - domácích i mezinárodních, ze kterých to vypadá tak, že k církvi se hlásí stále méně lidí. Ale ateisté nepřibývá - víra lidí se mění, stává se soukromou, dost lidí věří, čemu chce a po svém. Přestože tomu tak neříkají, módní jsou esoterické nauky, New Age a prvky východních náboženství. Asi polovina lidí věří horoskopům, jasnovidectví a magii. Návštěvnost bohoslužeb tradičních církví je posledních 20 let skoro stejná. Ale v evropském srovnání nejnížší (spolu s Estonskem a východním Německem). Počet lidí, kteří věří v Boha u nás, je v různých průzkumech 20-30 %. Tím patříme k zemím, kde je nejméně věřících na světě. Ovšem přesvědčených ateistů je málo. Při posledním sčítání lidu na otázku po náboženské příslušnosti neodpověděla skoro polovina lidí. Bud' se o něco takového nezajímají, nebo to považují za příliš osobní a niterné.

Václav Mikula

Církev žije z Eucharistie

První dubnovou sobotu 6. 4. 2013 se v Emauzích konala úvodní přednáška z cyklu *Církev žije z Eucharistie*, která byla zaměřena na bohoslužbu slova. Přednášející byl odborník na liturgii z praxe P. Stanislav Brožka, který působí v Táboře. Hlavním cílem přednášky a diskuse bylo seznámit přítomné posluchače, kterých se sešlo asi 25, s průběhem mše svaté, abychom mohli lépe mši svatou prožívat a více z ní čerpat. P. Brožka charakterizoval liturgii jako službu vykonávanou pro blaho lidu, která vede k posvěcení člověka a k oslavě Boha.

Přednášející poutavým způsobem hovořil o přípravě na mši svatou, o včasném příchodu na bohoslužbu, jak správně dělat znamení kříže, pokropit se svčcenou vodou jako připomínku našeho křtu, pokleknutí před svatostánkem. Přiblížil úvodní obřady (znamení kříže, pozdrav, úkon kajícího, vstupní modlitbu), potom se věnoval dalšímu průběhu mše svaté a objasnil jednotlivé části bohoslužby slova (čtení, evangelium, homilie, vyznání víry, přímlyvy). Každá bohoslužba má svá pravidla daná z Říma a některá pravidla určuje místní biskup. Vychází se z toho, že aby bylo něco krásné, musí se to řídit

určitými pravidly. Podobně jako hudba, v orchestru si každý nemůže dělat, co chce, i když tam svou osobitost vnáší. Bohoslužba slova má dialogický charakter, Bůh mluví k nám a my mu odpovídáme.

Doporučujeme účast na dalších přednáškách cyklu, každý se určitě něco nového a zajímavého dozví.

Pavel Vejkrab

Ohlédnutí za Postní duchovní obnovou

Tradiční postní duchovní obnova na Klokotech proběhla v sobotu před Květnou nedělí. Na obnově se jako již obvykle sešlo víc přespolních než domácích. I to je snad důkazem, že je to služba potřebná. Nám účastníkům ale určitě neškodilo zastavit se alespoň už téměř v závěru postní doby a zaposlouchat se do pěkné přednášky P. Selveka z milevského premonstrátského kláštera: *Hřích není moje soukromá věc*. Zajímavý název P. Selvek rozvedl ve smyslu: Bůh nás vidí, vidí / má spočítané všechny vlasy na naší hlavě... Záleží nám na tom? Myslíme si, že se před jeho pohledem můžeme ukrýt? A hned neopomněl dodat, že tento Boží pohled, je pohled milujícího Otce. Vše P. Selvek doplňoval citacemi žalmů a dalších biblických textů. Tak nás dovedl až k úvahám o zpovědi, vše doplněno příběhy ze života. Odpoledne většina z nás zakončila zpovědi před pohledem laskavého Boha a vykročili jsme vstříc událostem Svátého týdne.

Hana Koukalová

VENKOVNÍ KLOKOTSKÉ KŘÍŽOVÉ CESTY

Od května do října se můžete účastnit venkovních klokotských křížových cest, a to vždy

poslední pátek v měsíci v 17.45 hod.

V květnu je to 31. 5. 2013.

KARMELITÁNSKÉ NAKLADATELSTVÍ

Jaroslav Šebek - Od konfliktu ke smíření
Česko-německé vztahy ve 20. století očima katolické církve

Kniha odkrývá méně známá fakta a události, jež vedly k tragickému rozchodu Čechů a Němců, ale rovněž následné kroky ke smíření a úsilí o uzdravení způsobených ran.

brožovaná, 176 s., 219 Kč

Benjamin Boisson - V krvi je život

Neobyčejná cesta ke kněžství

Kniha je svědectvím o neobvyklé cestě autora, vedoucí od zázračného uzdravení z leukémie až k povolání ke kněžství. Rychle si čtenář získá svou přímočarost, zemitost i smyslem pro humor.

brožovaná s klopnami, 120 s., 169 Kč

Aleš Opatrný - Credo

Úvahy o apoštolském vyznání víry

Nejstarší úplný text apoštolského vyznání víry pochází ze 4. století a shrnuje obsah křesťanské víry apoštolské doby. Víra je především vztah. A vztah je dynamická záležitost, může nabývat na síle nebo se oslabovat, může a měl by se prohlubovat. Snad k tomu pomůže i tato knížka.

brožovaná s klopnami, 136 s., 99 Kč

Obřady žehnání

Římský rituál nově uspořádaný podle ustanovení 2. vatikánského koncilu, vydaný papežem Pavlem VI.

V českém překladu jsou uvedeny další texty, které blíže vystihují některé situace vyjádřené v latinském vydání pouze obecně. Rovněž byla přidána žehnání, např. žehnání adventního věnce, žehnání koledníků konajících sbírku pro charitativní účely, žehnání v den památky sv. Blažeje apod.

vázaná, 608 s., 490 Kč

Anselm Grün, Jochen Zeitz - Bůh a peníze. Dialog mnicha s manažerem

Benediktinský mnich a špičkový manažer diskutují o tématech dnešního světa: úspěch a odpovědnost, ekonomika a blahobyt, kultura a hodnoty – zkrátka Bůh, peníze a svědomí.

brožovaná s klopnami, 208 s., 249 Kč

PERSONALIA

VÝROČÍ KNĚŽSKÉHO SVĚCENÍ

P. Jan Koblih, Kněžský domov Č. Budějovice-Suché Vrbné, oslaví 30. května 2013 sedmdesáté výročí kněžského svěcení.

P. Dominik Hroznata Holický, JC.D., Plzeň, oslaví 13. června 2013 dvacáté výročí kněžského svěcení.

Oběma jubilantům upřímně blahopřejeme.

ÚMRTÍ

Mons. František Sobíšek, kaplan Jeho Svatosti a emeritní kanovník Katedrální kapituly u sv. Mikuláše v Českých Budějovicích, zemřel 10. května 2013 v Českých Budějovicích. Pohřben bude 20. května 2013 na hřbitově v Rudolfově.

-acebb-

Lomec L. P. 2013

30. 5. (čt) 17.00 Boží tělo
Mons. Adolf Pintíř, Č. Budějovice

1. 6. (so) 17.00 Červnová

13. 6. (čt) 17.00 Fatimský den
Mons. Pavel Posád, Č. Budějovice

6. 7. (so) 17.00 Červencová
P. Mgr. Josef Sláčík, Prachatice

13. 7. (so) 17.00 Fatimský den
*P. ThDr. Vlastimil Kročil Ph.D.,
Veselí n. Lužnicí*

3. 8. (so) 17.00 Letní
Mons. Jan Baxant, Litoměřice

13. 8. (út) 17.00 Fatimský den
P. Václav Habart, Č. Budějovice

7. 9. (so) 17.00 Zářijová
P. PhDr. Jozef Gumenícký, novokněž

8. 9. (NE) HLAVNÍ POUŤ
10.00 Hlavní mše sv.
*Mons. Jiří Paďour OFM Cap.,
Č. Budějovice*

15.00 Mládežnická mše sv.
P. Mgr. Roman Dvořák, Č. Budějovice

13. 9. (pá) 17.00 Fatimský den
P. Václav Habart, Č. Budějovice

5. 10. (so) 17.00 Růžencová
P. Václav Pícha JC.D., Č. Krumlov

13. 10. (ne) 9.30 Fatimský den
P. Miroslav Nikola, Bavorov

2. 11. (so) 14.30 Dušičková
P. Miroslav Nikola, Bavorov

**7. 12. (so) 10.00 Adventní,
Mikulášská**
*Opat Josef Michael Pojezdňý OPraem.,
Praha*

Římskokatolická farnost Tábor-Klokoty
a obláti Panny Marie Neposkvrněné
vás zvou na

**Malou pouť k Neposkvrněnému
srdci Panny Marie**

celebruje P. Petr Plášil, farář v Táboře

sobota 8. června 2013

15.00 - Koncert dětí ZUŠ Oskara Nedbala
pod vedení pí uč. Boučkové
16.00 Klokotské hodinky
16.30 modlitba růžence, svátost smíření
17.00 mše sv.
18.00 opékání selete

NOC KOSTELŮ 2013 NA KLOKOTECH

17.50-18.00 Zahájení: Klokotské zvony
18.00-18.30 Přivítání a hudební
vystoupení sboru ZŠ Orbis Pictus
18.30-19.15 Komentovaná prohlídka
kostela
19.15-20.00 Koncert Chrámového sboru
20.15-21.00 Prohlídka varhan
21.00-22.00 Procházka Jeruzalémem
(přednáška P. Zahradníčka)
22.15-23.00 Komentovaná prohlídka
kostela při svíčkách
23.00-23.45 Hudební zastavení
a Kniha knih
24.00 Zakončení

Paralelní program v areálu kostela:
19.00-20.00 program pro děti

*Po celý večer prohlídky kaplí
a věží kostela.*

*Občerstvení – Klokotské bramboráky!
Možnost nahlédnout do klokotské kroniky,
výpravy ke kapli Dobrá Voda a další.*

Klokoty - Malý cyklus

**CÍRKEV ŽIJE
Z EUCHARISTIE**
s P. Stanislavem Brožkou

sobota 1. června 2013
Krása liturgie

13.30-16.00 - Promluva
16.00 - Zpívané klokotské hodinky
16.30 - Růženec
17.00 - Mše sv.

*Srdečně zve Římskokatolická farnost
Tábor-Klokoty
a obláti P. Marie Neposkvrněné*

Radio Proglas

vysílá na území jižních Čech na frekvencích 88,7 FM v Táboře, 89,5 FM v Písku, 92,3 FM v Českých Budějovicích a 107,5 FM z Nových Hradů. Podrobný týdenní program najdete v Katolickém týdeníku nebo na internetové stránce www.proglas.cz. Máte-li zájem o podrobný rozpis vysílacího schématu, můžete o něj požádat na adrese redakce@proglas.cz.

K místům a farnostem, z nichž Radio Proglas pravidelně přenáší **bohoslužby**, patří také České Budějovice, konkrétně salesiánská farnost sv. Vojtěcha v městské části Čtyři Dvory. Mši svatou odtud přenášíme v pátek v 18 hodin.

* **Duchovní vzdělávací pořad** nabízíme k poslechu každé pondělí v 16.00. Od 20. 5. můžete sledovat šestidílný výklad doc. Michala Altrichtera a doc. Jaroslava Šebka, kteří vás seznámí s cyrilometodějskou tradicí 19. a 20. století.

* Máj není jen časem lásky, ale také obdobím maturit. Právě maturitám bude proto věnována **Noční linka**, do které se můžete svými telefonickými příspěvky zapojit 20. 5. od 22.30.

* **Kafemlýnek**, ve kterém se obracíme především na maminky na mateřské dovolené, nahlídnete v úterý od 9.30. 21. 5. nese podtitul: „Hledám práci – jak?“. Poradí hosté z centra Celzus, které se snaží pomoci sociálně znevýhodněným občanům. 28. 5. zařazujeme jarní Burzu nápadů. 4. 6. nás bude zajímat Dramatická výchova v praxi a 11. 6. vám prozradíme, v čem spočívá Metoda dobrého startu. Ta pomáhá předškolákům a žákům prvních tříd překonat potíže, které s sebou někdy nese začátek školní docházky.

* Vždy v úterý v 16.00 si mohou děti zpříjemnit odpoledne poslechem **Barvíčku**. 21. 5. je na programu Telefonické riskování. 28. 5. se dostane na Květnový magazín, v němž představíme album s názvem „Nešišlej“ a pohovoříme o Misijní pouti dětí. 4. 6. zavítáme do Království filmu a 11. 6. se vydáme dokonce až na Velkou Moravu! – tedy přesněji řečeno do brněnského Moravského muzea, kde probíhá výstava dokumentující dobu slavných věrozvěstů Cyrila a Metoděje. 18. 6. se soutěživé děti opět dočkají oblíbeného Telefonického riskování.

* **Folklórní okénko** otevíráme každou středu v 16.55. 22. 5. uslyšíte živý koncert přímo ze studia Radia Proglas. Můžete se těšit na cimbálovou muziku dětského národopisného souboru Brněnský Valásek. O činnosti souboru pohovoří jeho vedoucí Alena Halašová a Pavel Trkan.

* Týdeník o vážné hudbě s názvem **Oktáva** nahlídnete v pátek v 16.55. 24. 5. vám prozradíme, co přinese letošní Brněnský varhanní festival. 7. 6. vás pozveme na festival Bohemia Cantat 2013, který se uskuteční v srpnu v Liberci. 14. 6. uvedeme další část cyklu „Bacha na Mozarta“. A 28. 6. se dozvíte, čemu se můžete naučit v Letní škole staré hudby, která se letos koná v Prachaticích.

* V pátek ve 22.00 zachytíte na Proglasu relaci **Dotýkáni světla**. V jejím rámci aktuálně vysíláme cyklus, v němž jeho interpreti Kateřina Lachmanová a Angelo Scarano pojednávají o největších křesťanských ctnostech. 24. 5. bude řeč o statečnosti a v závěrečné části s datem vysílání 31. 5. o uměřenosti. 7. 6. vás seznámíme s historií velké rodiny následovníků sv. apoštola Pavla. Předsta-

víme zakladatele světového společenství bl. Jakuba Alberioneho a vzpomeneme i na Ct. Terezu Merlo, která se spolupodílela na založení kongregace Dcer sv. Pavla.

* V **Knihovničce Proglasu** každou neděli ve 13.20 představujeme některou z publikací, které se objevily na pultech knihkupců. 26. 5. zalistujeme v nových knihách z produkce Karmelitánského nakladatelství. 9. 6. nahlédneme pod obálku cestopisu nizozemského spisovatele Gerta Maka. Autor mu dal název „V Evropě“. Dílo bylo přeloženo do patnácti jazyků a Mak za něj obdržel cenu Prix Europa.

* Ve čtvrtek 30. 5. ve 22.00 uslyšíte **Magazín z jihočeského studia Jan**. Dozvíte se o ostatcích Jana Pavla II., které byly nedávno uloženy v hroby v Prachaticích, a budete se moci zaposlouchat do vyprávění plzeňského biskupa Františka Radkovského o Turínském plátně, jímž se zabývá; o svých poznatcích přijel poreferovat budějovickým středoškolákům.

* V úterý 4. 6. ve 22.00 zařazujeme další část z cyklu studia Radim. Tentokrát budeme mluvit o obci **Velká Lhota**. Pravděpodobně nejzajímavější památkou na území obce je toleranční kostel. Jeho historie je spjata s tzv. Tolerančním patentem Josefa II. z r. 1781. Rok po zveřejnění tohoto patentu se ustanovil na tehdejší Hrubé Lhotě evangelický sbor. Později byl ze silných smrkových klád postaven dřevěný kostel. První bohoslužby se zde konaly v roce 1783. Zmíníme se také o dvacetiletém působení Jana Karafiáta, autora slavných Broučků, ve Velké Lhotě.

* Na **poutní místo Turzovka** nás zavede redaktor ostravského studia Hedvika, Antonín Žolnerčík, a to ve čtvrtek 6. 6. ve 22.00.

* V úterý 18. 6. ve 22.00 redaktor Petr Pospíšil sdělí nejnovější informace o **otevření českobudějovické katedrály**, která byla v uplynulých dvou letech rekonstruována. Nabídne i jiné zajímavé zprávy z jihočeského regionu. -kb-

Setkání chrámových sborů na Klokotech

Sobota 25. května 2013

13.30: zahájení

13.45-16.15: vystoupení jednotlivých sborů (Chrámový sbor Čkyně; Chrámový sbor Jistebnice; Chrámový sbor Milevsko; Chrámový sbor Sepekov; Chrámový sbor Slabčice)

NAKLADATELSTVÍ PAULÍNKY

Jungmannovo nám. 18, 110 00 Praha 1
Tel.: 224 818 757

On-line knihkupectví: www.paulinky.cz
objednavky@paulinky.cz

František - J. M. Bergoglio - Pokora, cesta k Bohu

Nový papež zde vytyčuje pozoruhodnou cestu ke zlepšení vzájemných mezilidských vztahů, po němž touží celá společnost. Odkazuje nás k duchovnímu dědictví poustních otců, kterým je umění hluboké pokory.

Brož., 64 str., 89 Kč

Saverio Gaeta - Papež František. Život a výzvy

Kdo je papež František? Zkušený italský novinář představuje nejen životní cestu papeže Františka, ale i výzvy, které před něj staví jeho nový úřad. Nevyhýbá se ani citlivým tématům katolické církve dneška. Váz., 128 str., 185 Kč

Svatý Prokop - Omalovánky s vyprávěním

Příběh poustevníka od řeky Sáza, který silou modlitby bojoval proti Zlu a spolu s dalšími bratry mnichy pomáhal druhým. V roce 2013 si v Sázkavském klášteře připomínají 960. výročí smrti sv. Prokopa.

Brož., 16 str., 38 Kč

Josemaría Escrivá de Balaguer - Cesta

Kniha zakladatele Opus Dei s myšlenkami, jež čtenáře podněcují k dialogu s Bohem. V textu se zrcadlí kněžská práce, kterou autor začal v roce 1925: rozhovory, osobní zkušenosti, úvahy nad úryvky z Písma svatého a z dopisů. Kniha byla napsána s touhou, aby se všechny cesty této země staly cestami svatosti.

Váz., 312 str., cena 275 Kč

F. Fernández-Carvajal - Rozmluvy s Bohem (3b): 8-13. týden v mezidobí

Další díl z ediční řady, která čtenářům poskytuje jednu z možností, jak se každý den obracet k Bohu s důvěrou a v souladu s Písmem svatým a s živou tradicí církve.

Váz., 488 str., 269 Kč

Připravuje se: Rozmluvy s Bohem (7): Slavnosti a svátky (červenec-prosinec)

Na webových stránkách www.paulinky.cz je ke stažení nebo k virtuálnímu prolistování nový **Katalog na rok 2013** s přílohou **Jako Pavel**, která obsahuje informace o životě a aktivitách Dcer sv. Pavla a jejich přátel a spolupracovníků v ČR.

www.paulinky.cz

Pouť katechetů v Roce víry do Říma a Assisi (1.-9. května 2013)

Jáhen Jožka nám četl česky čtení a evangelium... Foto L. Hanžlová.

Prohlídka svatopetrské baziliky. Foto O. Švecová.

U hrobu sv. Cyrila. Foto O. Švecová.

Mše sv. v Nepomucenu. Foto O. Švecová.

Cesta do kostela sv. Bartoloměje. Foto L. Hanžlová.

Malba nad vstupem do kostela sv. Cyrila a Metoděje v Bílovicích nad Svitavou

1150. výročí příchodu sv. Cyrila a Metoděje

Vzpomínáme 1150. výročí příchodu svatých věrozvěstů Cyrila a Metoda na Velkou Moravu. Má to být nejen projevem naší vděčnosti, ale i vzácnou příležitostí k nové evangelizaci. Vděčíme jim nejen za dar víry, ale jejich příchodem začínají vlastně teprve naše národní dějiny. Oni vytvářejí naši národní identitu, kulturu, a zapojili nás do společenství národů, do světové církve.

Zároveň je ale toto jubileum vzácnou příležitostí k tomu, toto dědictví otců, po těch 40 nešťastných letech komunistické ateizace naší vlasti, znovu obnovit. Vrcholem toho všeho bude jistě den jejich památky, 5. červenec, na posvátném Velehradě. Neměl by se ale na tento den a na toto místo omezovat. Měl by být provázen vhodnými akcemi po celý rok a po celé naší vlasti. A především na místech, která jsou nějak poznamenána jejich působením.

V jižních Čechách, v naší českobudějovické diecézi, je takovým vzácným místem staroslavná Prácheň, se svým kostelíkem sv. Klimenta, 3. nástupce sv. Petra, jehož ostatky našli naši věrozvěstové při svém působení u muslimských Chazarů na Krymu a přivezli s sebou nejen na Velkou Moravu, ale i do Říma, kde byli s nadšením přijati. Všude, kde působili, stavěli pak kostelíky sv. Klimenta. Prof. Dr. Jaroslav Kadlec, církevní historik, ve svých dějinách českobudějovické diecéze se o tom zmiňuje již v prvních větách úvodu, kde říká: „V jižních Čechách zakotvilo křesťanství velmi záhy, kostelík sv. Klimenta na Práchni upomíná již na dobu cyrilometodějskou.“

Obraz tohoto kostelíka, jak ho namaloval ak. mal. Zdeněk Papeš z Prahy, byl věnován našemu otci biskupovi Jiřímu u příležitosti jeho 70. narozenin s návrhem, aby se tam na Práchni v tomto Cyrilometodějském roce uskutečnila nějaká pouť nebo jiné akce. Jako vhodné datum by mohl být svátek Metodějova nástupce sv. Gorazda, který se slaví 27. července a letos připadá na sobotu. Město Horažďovice, vzniklé jako

podhradí Práchně, odvozuje od něho své jméno a slaví ho každý rok jako svého patrona. Na jeho žádost jím byl jmenován i českobudějovickým biskupem Antonínem Liškou. Ale nejen prácheňský kraj, ale i naše celá českobudějovická diecéze by tak vhodně oslavila toto Cyrilometodějské jubileum, příchod věrozvěstů z Východu do naší Moravěny drahé.

Kromě Práchně jsou v naší diecézi i další památky, které zvou k takové mimořádné oslavě, např. v Mirovicích je další svatyně, dnes dokonce farní kostel zasvěcený sv. Klimentovi. Mirovice byly kdysi sídlem rodu Buziců a podle nich se celý kraj zval Bozenský.

V Českých Budějovicích-Suchém Vrbném je kostel zasvěcený přímo sv. Cyrilovi a Metodějovi a vedle, v Kněžském domově, je kaple zasvěcená sv. Gorazdovi.

Katolický týdeník již nyní průběžně referuje o nejrůznějších místech, kde se připravují nebo již probíhají vhodné akce. Na Velehradě samém se uskutečnila jedinečná Kněžská pouť za účasti otce nuncia, všech českých biskupů, předsedy Slovenské biskupské konference, bratislavského arcibiskupa Stanislava Zvolenského, a více než 400 kněží pod vedením moravského metropolita Jana Graubnera.

Vhodné akce by mohly být např. poutě pěší, cyklistické, motorkářské i automobilové, s žehnáním vozidel; dále výstavy, přednášky, konference, soutěže pro děti, stavění cyrilometodějských křížů... Nápadům nejsou položeny žádné meze.

A na svátek našich věrozvěstů, 5. července, nebude jistě žádné farnosti, kde by se nekonaly bohoslužby, pokud možno ekumenické, za účasti ostatních křesťanských denominací, se zvláštním pozváním všech občanů a jejich zástupců; nebude snad žádného kostela bez vlajkové výzdoby. Jedná se přece také o státní svátek!

Za zpěvu úpěnlivé prosby „Dědictví otců zachovej nám, Pane!“, po 1150 letech.

Mons. Karel Fořt - Otec Karel